

Kartlegging av dragehode og åpen kalkmark i Oslo og Akershus 2012

Kim Abel, Anders Thylén, Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen

Ekstrakt

BioFokus kartla på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus forekomster av planten dragehode og naturtypen åpen kalkmark i utvalgte delområder i Asker, Bærum og Oslo. Gjennom prosjektet ble det registrert 91 ulike polygoner med dragehode. Total er det talt opp minst 6000 rosetter med dragehode. Gjennom prosjektet ble det registrert 47 nye naturtyper av enten åpen kalkmark (38 stk) eller slåttemark (11 stk). Det ble også gjort oppdateringer i 26 tidligere registrerte naturtyper hvor alle var åpen kalkmark.

Nøkkelord

Akershus
Oslo
Asker
Bærum
Dragehode
Åpen kalkmark
Slåttemark
Naturtyper
Rødlistearter
Skjøtsel

Omslag

Forsidebilde:
Øvre: Dragehode.
Midtre: Åpen kalkmark fra Paradisbukta NR.
Nedre: Flybilde over skjærgården til Asker og Bærum.
Alle fotos: Kim Abel

Layout (omslag)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-267-8

BioFokus-rapport 2013-8

Tittel

Kartlegging av dragehode og åpen kalkmark i Oslo og Akershus 2012

Forfattere

Kim Abel, Anders Thylén, Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen

Dato

08.03.2013

Antall sider

34 sider + vedlegg

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Fylkesmannen i Oslo og Akershus

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig

Refereres som

Abel, K., Thylén, A., Blindheim, T. og Olsen, K.M. 2013. Kartlegging av dragehode og åpen kalkmark i Oslo og Akershus 2012. BioFokus-rapport 2013-8. ISBN 978-82-8209-267-8. Stiftelsen BioFokus. Oslo.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:
<http://lager.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

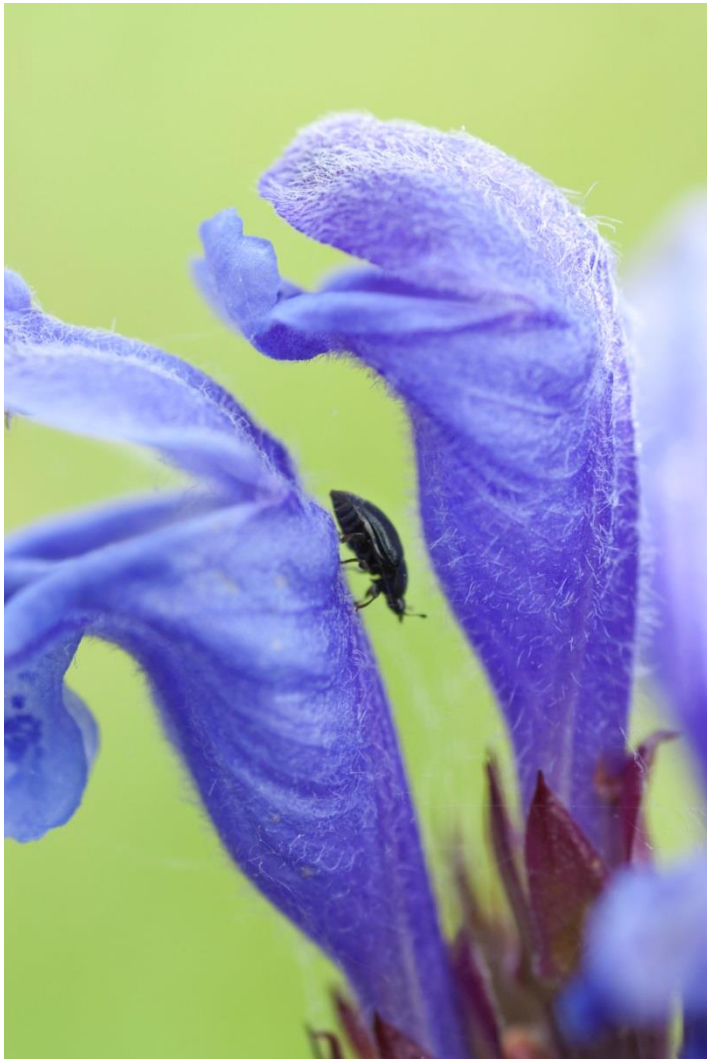
Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus kartlagt forekomster av planten dragehode og naturtypen åpen kalkmark i utvalgte delområder i Asker, Bærum og Oslo. Kartleggingen skulle utføres utenfor eksisterende verneområder.

Øystein Røsok har vært kontaktperson hos oppdragsgiver. Fra BioFokus har Terje Blindheim, Anders Thylén, Kjell Magne Olsen og Kim Abel bidratt under feltarbeid og rapportskriving. Kim Abel har vært prosjektleder hos BioFokus.

BioFokus vil takke for samarbeidet med Fylkesmannen i Oslo og Akershus og Øystein Røsok.

Oslo, 08. mars 2013

Forfatterne

Figur 1: Dragehode med den endemiske billen dragehodeglansbille. Foto: Kim Abel.

Sammendrag

BioFokus kartla på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus forekomster av planten dragehode og naturtypen åpen kalkmark i utvalgte delområder i Asker, Bærum og Oslo. Kartleggingen skulle utføres utenfor eksisterende verneområder.

Gjennom prosjektet ble det registrert 91 ulike polygoner med dragehode. Total er det talt opp minst 6000 rosetter med dragehode.

Gjennom prosjektet ble det registrert 47 nye naturtyper av enten åpen kalkmark (38 stk) eller slåttemark (11 stk). I tillegg ble det registrert 4 andre naturtyper. Det ble også gjort oppdateringer i 26 tidligere registrerte naturtyper hvor alle var åpen kalkmark. Det ble oppsøkt flere naturtyper enn det som presenteres her, men det har ikke blitt gjennomført noen endringer i hverken egenskaper eller kartavgrensning i disse.

I forbindelse med undersøkelsene i 2012 er det registrert i overkant av 1200 artsposter for dette prosjektet i Artskart via BioFokus sin artsfunnbase. De 1200 funnene er fordelt på 227 arter, i all hovedsak karplanter. 20 av disse er rødlistet og 18 av artene er funnet i tilknytning til naturtypen åpen kalkmark.

Figur 2: Kystlinja i Indre Oslofjord har mange forekomster av åpen kalkmark, men det er et stort press på arealene.

Innhold

1 INNLEDNING	7
1.1 BAKGRUNN	7
1.2 OPPDRAG	7
1.3 METODE.....	9
2 RESULTATER.....	11
2.1 DRAGEHODE	11
2.2 NATURTYPER	20
2.3 ARTER.....	27
3 DISKUSJON	29
3.1 SKJØTSEL DRAGEHODE	29
3.2 AVGRENSENING AV ULIKE NATURTYPER OG SKJØTSEL	30
3.3 KARTLEGGINGSSTATUS.....	32
REFERANSER	34
VEDLEGG 1 – NATURTYPEBESKRIVELSER	35
BÆRUM.....	35
ASKER	59

1 Innledning

1.1 Bakgrunn

Karplanten dragehode er en prioritert art med egen forskrift i naturmangfoldloven. Fylkesmannen i Oslo og Akershus har fått koordinatorsansvar for handlingsplanen for dragehode og dragehodeglansbille (Direktoratet for Naturforvaltning 2010) og det høyest prioriterte tiltaket i denne handlingsplanen er bedret kartlegging. I den forbindelse ønsker Fylkesmannen å kartlegge lokaliteter med dragehode innenfor Oslo og Akershus som en videreføring av kartleggingene fra 2010 ((Heimstad og Wesenberg 2011) og en upublisert rapport fra NINA).

Berggrunnen i og langs Oslofjorden er kalkrik. Her fins naturtypen åpen kalkmark (tidligere kalt kalktørrenger) med et unikt biologisk mangfold. Fylkesmannen i Oslo og Akershus har hatt ansvar for å utarbeide et faggrunnlag for naturtypen (Reiso et al. 2011). Flere arter knyttet til denne naturtypen har i Norge noen av sine viktigste forekomster innenfor Oslo og Akershus og Fylkesmannen ønsker derfor å kartlegge naturtypen utenfor verneområder, for å gi kommunene et bedre kunnskapsgrunnlag for å kunne sikre naturverdiene på arealer som ikke er vernet. Det er tidligere kartlagt åpen kalkmark i 2010 gjennom to ulike prosjekter beskrevet i to rapporter (samme som for dragehode nevnt over). Dragehode er i Oslo og Akershus ofte sterkt knyttet til naturtypen åpen kalkmark.

1.2 Oppdrag

Oppdraget fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus var delt i to deloppdrag:

Del 1 - Kartlegging av dragehode utenfor verneområder i Oslo og Akershus.

- Forekomster av dragehode skal kartlegges utenfor verneområder. Det forventes at det tas utgangspunkt i kjente, publiserte forekomster, men det må åpnes for funn av "nye" forekomster. Høyest prioritert er avgrensning av lokaliteter i Tabell 1.
- I den grad det er mulig, skal påviste forekomster av dragehode avgrenses som polygoner på kart (alternativet er punkter), legges inn direkte i Artsobservasjoner eller legges inn i Artskart.
- Alle registreringer av dragehode og andre forvaltningsmessig interessante arter (rødlistearter, signalarter, svartelistearter, arter i handlingsplanen mot fremmede arter i Oslo og Akershus m. fl), skal legges inn i Artsobservasjoner, eventuelt i Artskart.
- Den enkelte forekomstens størrelse skal anslås, enten som areal eller som antall individer.
- Der dragehode forekommer, skal naturtypen som dragehodeforekomsten inngår i, avgrenses som én lokalitet.
- Tilstand for de enkelte forekomstene med dragehode skal beskrives. Dette kan samkjøres med beskrivelse av naturtypen.

Del 2 - Kartlegging av åpen kalkmark utenfor verneområder i Oslo og Akershus.

- Det skal søkes etter åpen kalkmark i forbindelse med kartlegging av dragehode. Alle påviste lokaliteter av åpen kalkmark skal avgrenses som polygoner. Lokaliteter som ikke inngår i mulige levesteder for dragehode (se del 1) forventes ikke oppsøkt eller avgrenset.
- Eksisterende data skal oppdateres eller forbedres med hensyn til kartavgrensninger (kartobjekt) og tilhørende beskrivelser (egenskapsdata) for de utvalgte lokalitetene i Naturbase.

Tabell 1: Oversikt over områder som skulle kartlegges. HP=høy prioritet og MP=middels prioritet.

Bærum	Ostøya, nye lokaliteter og sikre, inkludert verneområdene: Prinsen, Dronningen, Ringerikshaugene, Flisebukta.	HP	
Bærum	Munkebakken	MP	BN00046177, Munkebakken
Bærum	Dokkskjæret NØ	MP	BN00046231, Dokkskjæret NØ
Asker	Nesøya, utenfor verneområder - flere lokaliteter (Hafsbukta, Vendla).	HP	
Asker	Brønnøya - Mange påviste lokaliteter. Viernbukta NR inngår ikke	HP	
Oslo	Grefsenkollveien	HP	BN00065005, Grefsenkollveien

1.3 Metode

Åpen kalkmark i Oslofeltet defineres ut i fra natursystem-hovedtypene åpen grunnlendt naturmark i lavlandet (T25) med grunntypene grunnlendt kalkmark [T25-5] og grunnlendt kalkfuktmark [T25-6], samt hovedtypen nakent berg (T20) med grunntypene kalkknaus [T20-3] og kalkvegg [T20-9]. Disse to hovedtypene danner grunnlaget for registrering av åpen kalkmark. Åpen grunnlendt kalkmark og nakne kalkberg dekker gjerne svært små og usammenhengende areal. Ofte forekommer disse i tett småskalamosaikk og med gradvise overganger mot andre NiN-hovedtyper, i første rekke grunne utforminger av kulturmarkseng (T4), men også for eksempel smale striper av skog og små skrenter med rasmarekkanter kan ofte inngå. En praktisk og robust forvaltningsenhet av åpen kalkmark kan derfor i mange tilfeller inneholde en betydelig arealandel med slike mosaikktyper.

Kartleggingen er utført i henhold til DN-håndbok 13, revidert utgave (2007), men bruker de nye kodene fra DN for naturtyper og utforminger. Identifisering av naturtypen i felt og verdisetting følger gjeldende versjon av faktaark for åpen kalkmark. Det er på hver enkelt lokalitet grovt anslått andel med undertypene nakent berg og åpen grunnlendt kalkmark.

Utgangspunktet for søk etter potensielle lokaliteter med åpen kalkmark og dragehode har vært tidligere kartlagte naturtyper fra Naturbase samt kjente funn av dragehode fra Artskart. Dette er supplert med data fra rapporter som foreløpig ikke har resultert i naturtypeavgrensninger eller registreringer i Artskart, bl.a. Bjureke og Hansen (2003). I tillegg ble det gjennomført søk etter både dragehode og åpen kalkmark i enkelte nye områder (se Figur 4 til Figur 12 og Figur 13 til Figur 16).

Der arealet med åpen kalkmark overlapper nokså nøyaktig med tidligere avgrensning er disse oppdatert. I noen tilfeller er tidligere kartlagte lokaliteter som innehar åpen kalkmark store og sammensatte naturtypeareal på kalkgrunn, gjerne dominert av kalkskog. Der vi mangler oppdatert informasjon på restarealet er det i henhold til oppdraget ikke brukt ressurser på å oppdatere resterende areal, og åpen kalkmark er nykartlagt som overlappende polygon.

Alle kjente eller sannsynlige dragehodelokaliteter ble kartlagt i den beste blomstringstiden i juni – juli. 2012 var trolig også et godt år for blomstring av dragehode i Indre Oslofjord, hvilket underlettet kartleggingen. Noen lokaliteter med åpen kalkmark med mer usikkert potensial for dragehode ble grunnet tidsmangel først kartlagt senere på sommeren / høsten.

Alle dragehodeforekomster er registrert med GPS og er deretter tegnet inn på kart i QGIS/ArcView. Det er valgt å tegne alle dragehodeforekomster, uansett størrelse, som polygoner. Det kan innebære at noen av de minste og mest konsentrerte forekomstene er tegnet større enn de egentlig er i virkeligheten. Dette er valgt for å redusere usikkerheten i stedsangivelsen. Selv en god GPS kan vise 10 m feil, og spesielt i bratt terreng med skygger fra trær etc, kan det være vanskelig å fange en liten forekomst helt nøyaktig. Størrelsen på polygonene er derfor tegnet slik at forekomsten med største sikkerhet skal finnes innenfor polygonet, men likevel ikke større enn nødvendig. I mange tilfeller vokser dragehode spredt over et større område, med noen konsentrasjoner her og der, og med "ubebodd" areal mellom disse. I slike tilfeller har det vært vanskelig å avgjøre om en skal tegne en stor polygon eller flere små. Dette er valgt å gjøre på ulik måte avhengende av tilstanden på hver enkelt lokalitet. Antall individer sammenlignet med størrelsen på forekomsten vil gi en pekepinn på hvor tett eller utspredd hver enkelt populasjon er.

Antall dragehode for hver lokalitet er regnet som antall rosetter (individer). I noen tilfeller kan det være gjort funn av spredte enkeltplanter hvor velutviklede rosetter mangler. Det er da telt opp enkeltplanter som ikke antas å tilhøre samme individ. Opp til

ca 100 (-200) er antall nokså nøyaktig telt opp. I større populasjoner er det gjort noe forenklete tellinger og anslag. Det er alltid også en usikkerhet i om alle planter er blitt oppdaget, spesielt om de står spredt over et større areal.

Figur 3: Typisk åpen kalkmark på Brønnøya i Asker kommune. Veksling mellom knauser og partier med noe tykkere jordsmonn. Foto: Kim Abel.

2 Resultater

2.1 Dragehode

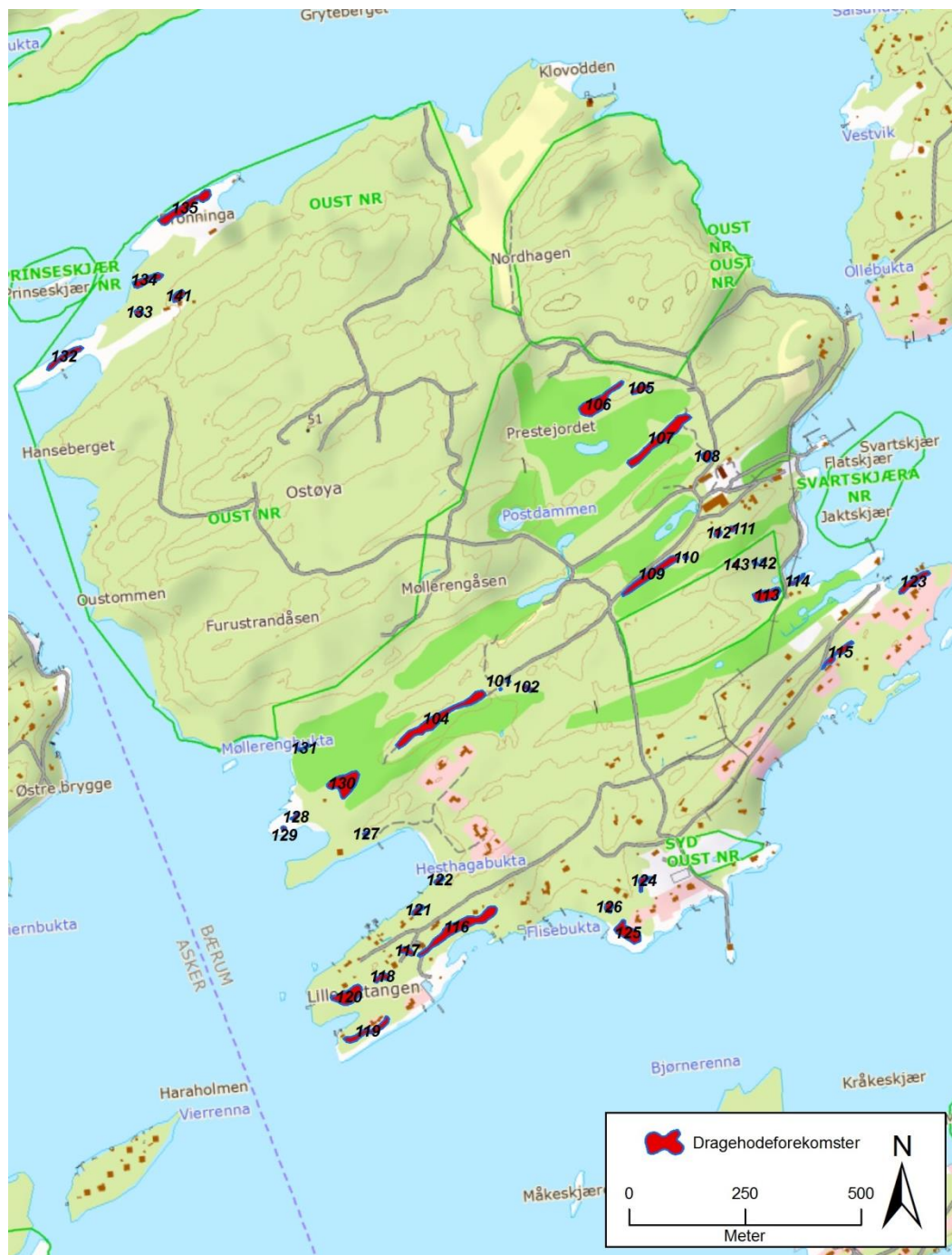
Gjennom prosjektet ble det registrert 91 ulike polygoner med dragehode. I tillegg er syv tidligere (2005 og 2011) funn av dragehode på Lilløya i Bærum kommune inkludert. Totalt er det talt opp minst 6000 rosetter med dragehode. Dette er et minimumsanslag da det for mange av populasjonene var vanskelig å telle nøyaktig slik at det ble gjort en grov vurdering på antall rosetter. De ulike dragehodeforekomstene er presentert i Figur 4 til Figur 12. Numrene på kartene henviser til ID dragehode i Tabell 2.

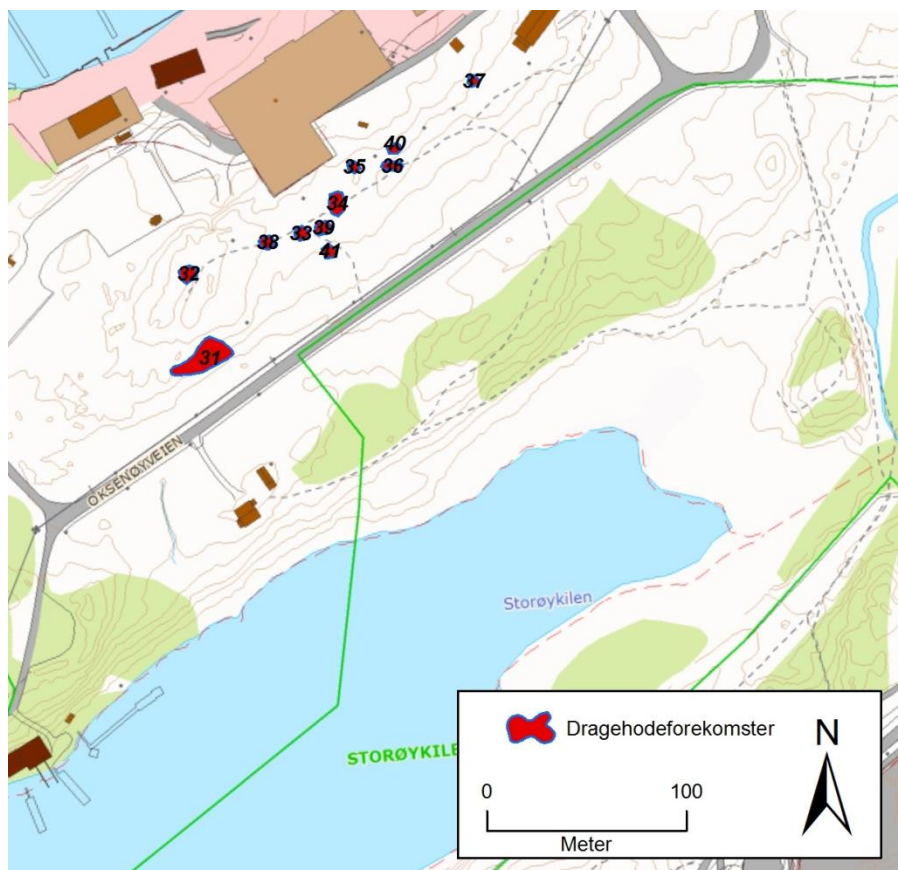
Figur 4: Dragehodeforekomster på Brønnøya i Asker kommune.

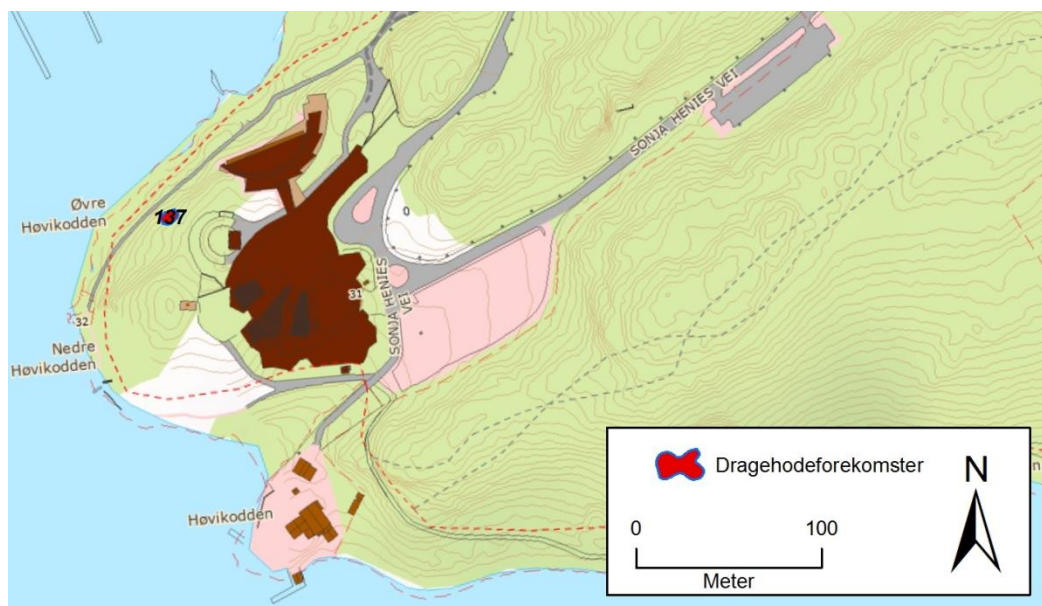
Figur 5: Dragehodeforekomster på Nesøya i Asker kommune.

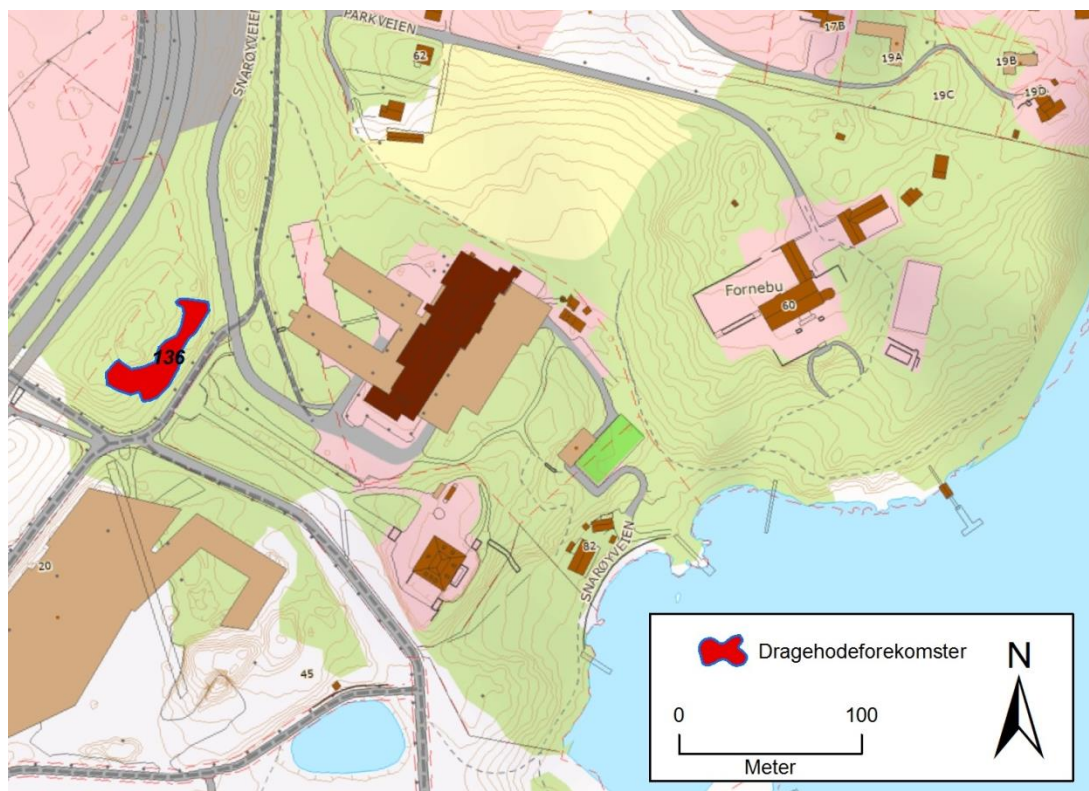
Figur 6: Dragehodeforekomster på Ostøya i Bærum kommune.

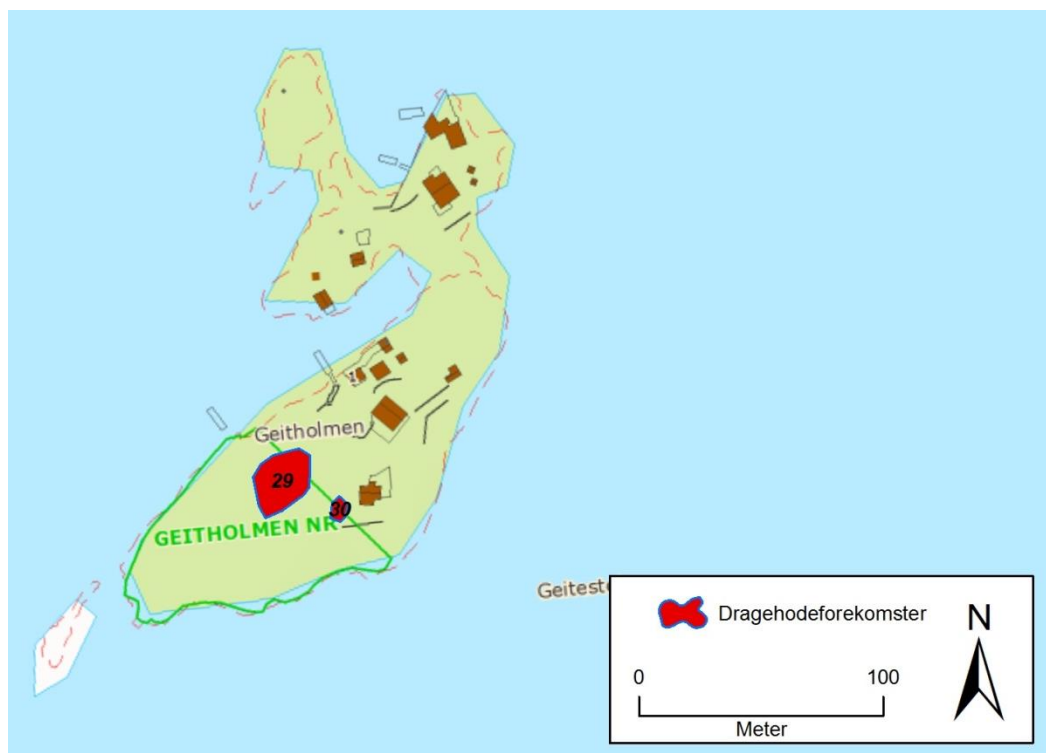
Figur 7: Dragehodeforekomster på Lilleøya i Bærum kommune.

Figur 8: Dragehodeforekomst på Blommenholm i Bærum kommune.

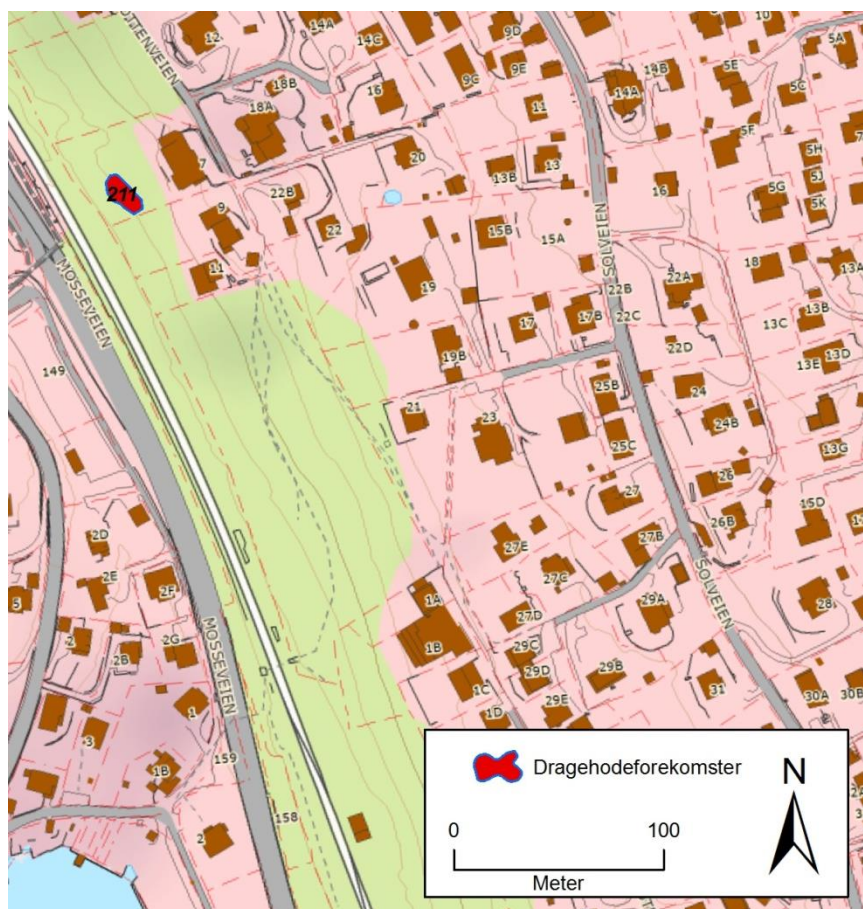
Figur 9: Dragehodeforekomst på Fornebu i Bærum kommune.

Figur 10: Dragehodeforekomst på Geitholmen i Bærum kommune.

Figur 11: Dragehodeforekomst på Grefsen i Oslo kommune. Tre mindre delpopulasjoner.

Figur 12: Dragehodeforekomst ved Bekkelaget (Grottenveien) i Oslo kommune.

Tabell 2: Oversikt over dragehodeforekomster. ID dragehode henviser til de nummererte polygonene i kartene over dragehodeforekomster (Figur 4 til Figur 12). ID naturtype henviser til de nummererte polygonene i kartene over naturtypene (Figur 13 til Figur 16).

ID dragehode	ID naturtype	Antall	Funnår	Kommentar	Kommune
1	721	100	2012	Minst 100 rosetter ca 8x8m pluss få i skog.	Asker
2	728	30	2012	Ca 30 hvorav mange uten blomst.	Asker
3	728	11	2012	Minst 11 rosetter mellom strandberg og skog.	Asker
4	741	4	2012	Fire rosetter	Asker
5	761	100	2012	Minst 100 rosetter	Asker
6	761	150	2012	Minst 150 rosetter	Asker
7	761	150	2012	Minst 150 rosetter	Asker
8	583	150	2012	Minst 150 rosetter	Asker
9	766	50	2012	Minst 50 rosetter	Asker
10	784	25	2012	Ca 20-30 rosetter samlet	Asker
11	727	1	2012	Ett individ sterkt truet av gjengroing	Asker
12	728	9	2012	Minst ni rosetter	Asker
13	728	30	2012	Minst 30 rosetter.	Asker
14	729	80	2012	Minst 80 rosetter	Asker
15	729	9	2012	Minst ni rosetter	Asker
16	729	100	2012	Minst 100 rosetter	Asker
17	731	6	2012	Minst seks rosetter	Asker
18	732	1	2012	En i blomst	Asker
19	732	2	2012	To uten blomst	Asker
20	736	4	2012	Fire rosetter	Asker
21	738	1	2012	En rosett	Asker
22	787	40	2012	Minst 40 rosetter i hage, truet av gjengroing	Asker
23	789	19	2012	Minst 19 rosetter	Asker
24	772	60	2012	Minst 60 rosetter	Asker
25	728	20	2012	Ca 20 i blomst pluss flere små skudd	Asker
26	728	15	2012	Minst 15 rosetter mellom strandberg og skog.	Asker
27	729	11	2012	Minst 11 rosetter	Asker
28	766	35	2012	Minst 35 rosetter	Asker
29	433	50	2012	Minst 50 rosetter	Bærum
30	433	3	2012	Tre rosetter	Bærum
31	479	80	2012, 2011	Minst 80 rosetter. Kristina 2011 220 rosetter	Bærum
32	479	1	2012, 2011	Ikke Artskart. Kristina 2011. Kim 11.06.2012	Bærum
33	479	2	2012	To rosetter.	Bærum
34	479	3	2012, 2011	Kim 2012 tre rosetter. Kristina 18 rosetter i 2011	Bærum
35	479	0	2005	Gammelt funn Terje Blindheim 15.09.2005	Bærum

- Kartlegging av dragehode og åpen kalkmark i Oslo og Akershus 2012 -

ID dragehode	ID naturtype	Antall	Funnår	Kommentar	Kommune
36	479	0	2005	To gamle funn Terje Blindheim 15.09.2005	Bærum
37	479	0	2005	Gammelt funn Terje Blindheim 15.09.2005	Bærum
38	479	2	2011	Kristina 2011	Bærum
39	479	2	2011	Kristina 2011	Bærum
40	479	6	2011	Kristina 2011	Bærum
41	479	1	2011	Kristina 2011	Bærum
100	656	1	2012		Bærum
101	656	20	2012	10-30	Bærum
102	656	20	2012	10-30	Bærum
103	656	20	2012	10-30	Bærum
104	655	200	2012	150-300	Bærum
105	658	60	2012	Noe adskilte populasjoner	Bærum
106	658	200	2012	Svært stor populasjon. Mer og mindre sammenhengende	Bærum
107	693	200	2012	150-250	Bærum
108	694	70	2012	Noe gjengroende	Bærum
109	695	200	2012	150-250	Bærum
110	-	2	2012	to rosetter skyggefullt	Bærum
111	696	10	2012	Gjengroende	Bærum
112	696	20	2012	eng i gjengroende skog	Bærum
113	667	100	2012	Spredt	Bærum
114	670	20	2012		Bærum
115	673	120	2012	100-200	Bærum
116	676	600	2012	600+	Bærum
117	-	25	2012	15-30, skogen holdes lysåpen	Bærum
118	-	50	2012	40-60, del av hage som klippes. Noe rydding for å holde lysåpent.	Bærum
119	652	150	2012	100-200	Bærum
120	653	100	2012	75-150	Bærum
121	-	10	2012	10-20, hogstflate/ryddet. Holdes fortsatt åpent	Bærum
122	-	10	2012	10-20, bergknaus kun rydding nødvendig	Bærum
123	672	150	2012	100-200	Bærum
124	-	30	2012	20-40, rydding og mulig slått.	Bærum
125	676	200	2012	150-300	Bærum
126	676	50	2012	40-80	Bærum
127	678	1	2012	Gjengroende	Bærum
128	679	50	2012	40-70	Bærum
129	679	4	2012		Bærum
130	680	300	2012	200-400	Bærum
131	681	60	2012	40-80	Bærum
132	219	100	2012	100+	Bærum

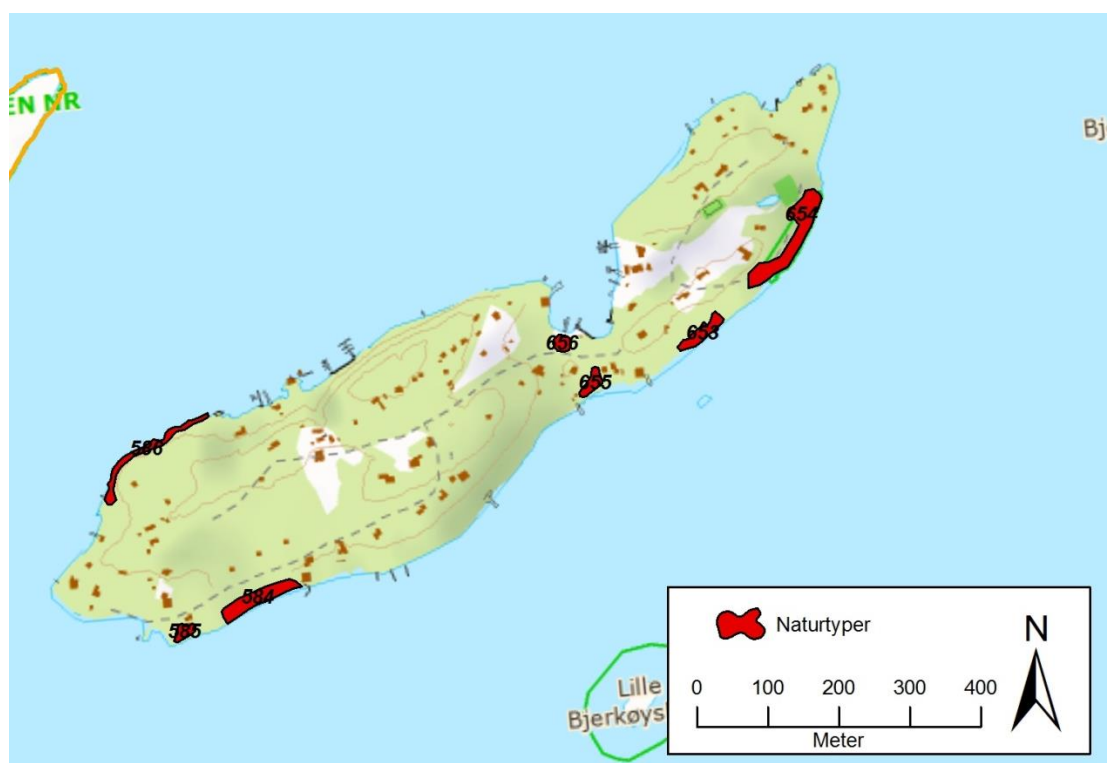
ID dragehode	ID naturtype	Antall	Funnår	Kommentar	Kommune
133	219	15	2012	ca 15, 5x5 meter	Bærum
134	651	50	2012	50-100	Bærum
135	225	175	2012	150-200	Bærum
136	685	100	2012	75-150	Bærum
137	690	5	2012		Bærum
138	608	75	2012	50-100	Oslo
139	608	15	2012	Mye krattalant	Oslo
140	-	2	2012	Kun en blomstrende, rydding av løvkratt	Oslo
141	219	50	2012	40-100	Bærum
142	666	8	2012		Bærum
143	666	20	2012	15-30	Bærum
144	666	3	2012		Bærum
200	650	25	2012	Oppe i bratt skråning. Noe skog, busker rundt. 5m2	Asker
201	406	60	2012	Eng på rygg. 50-100 eks	Asker
202	406	20	2012	Liten eng omgitt av busker og ungfuru	Asker
203	406	30	2012	Svak N-skråning. En del furu og busker. 25-40 eks	Asker
204	406	10	2012	Liten eng omgitt av busker og ungfuru	Asker
205	651	200	2012	200+ spredt over glenne mellom furuer og bolighus	Asker
206	651	300	2012	300+ spredt over kalkeng	Asker
207	651	20	2012	20-25 på liten eng inntil vei	Asker
208	652	250	2012	200-300, grunnlendt slåtteng samt skogkant	Asker
209	433	30	2012	20-40 eks på lite areal i eng på privat tomt	Asker
210	379	5	2012	4-10, spredt i kantkratt	Asker
211	537	100	2012	50 - 150 rosetter over ca 30m2	Oslo

2.2 Naturtyper

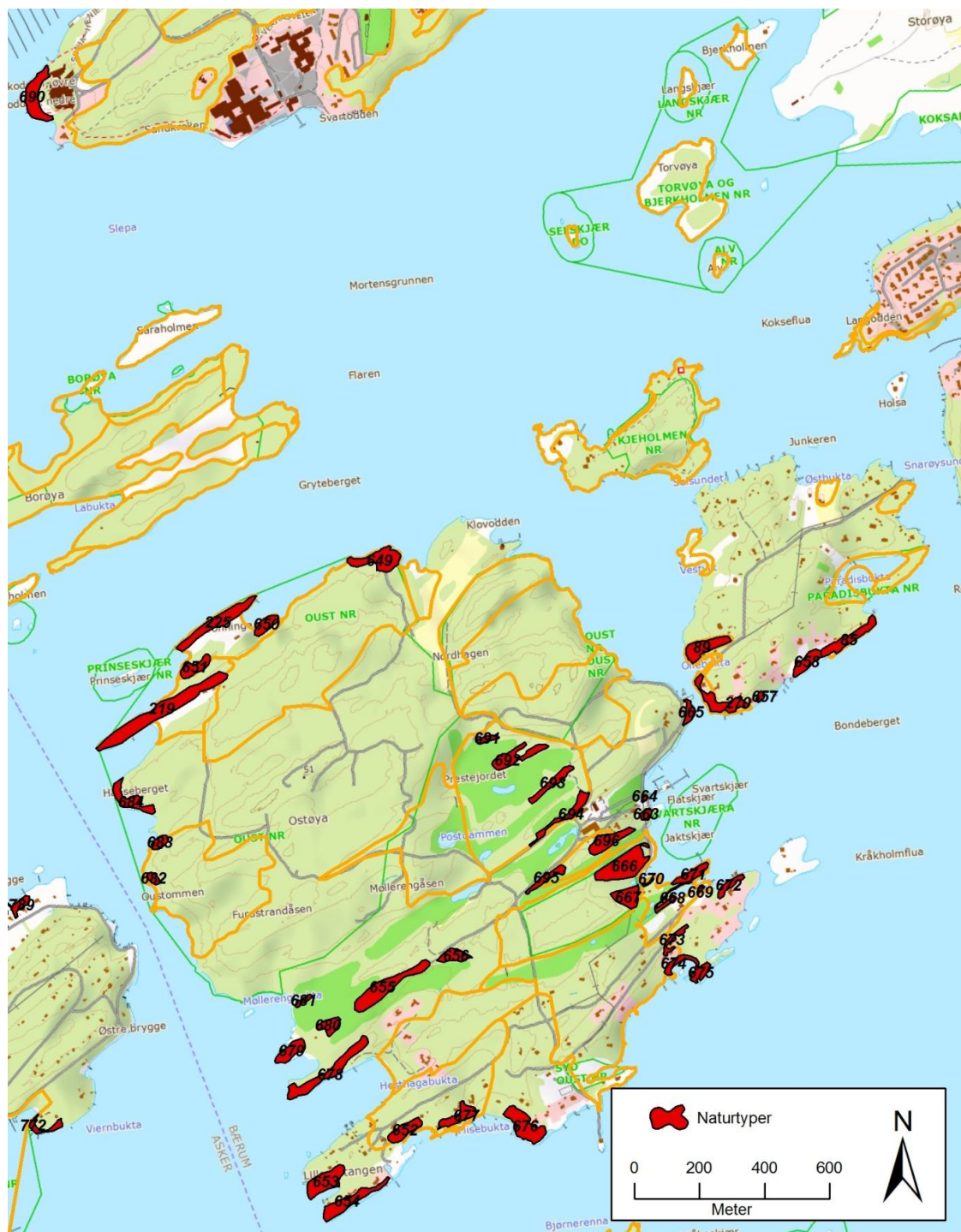
Gjennom prosjektet ble det registrert 47 nye naturtyper av enten åpen kalkmark (38 stk) eller slåttemark (11 stk). I tillegg ble det registrert 4 andre naturtyper (Id 022010656 Store gamle trær, 021910655 Kalkskog, 021910668 Strandeng og strandsump og 021910674 Strandeng og strandsump). Det ble også gjort oppdateringer i 26 tidligere registrerte naturtyper hvor alle var åpen kalkmark. Det ble oppsøkt flere naturtyper enn det som presenteres her, men det har ikke blitt gjennomført noen endringer i hverken egenskaper eller kartavgrensning i disse. I de etterfølgende figurene er de ulike naturtypene presentert. Kort oversikt over naturtypene vises i Tabell 3 og mer utfyllende beskrivelse ligger i Vedlegg 1 – Naturtypebeskrivelser.

Figur 13: Oversikt over registrerte naturtyper på Nesøya og Brønnøya i Asker kommune.

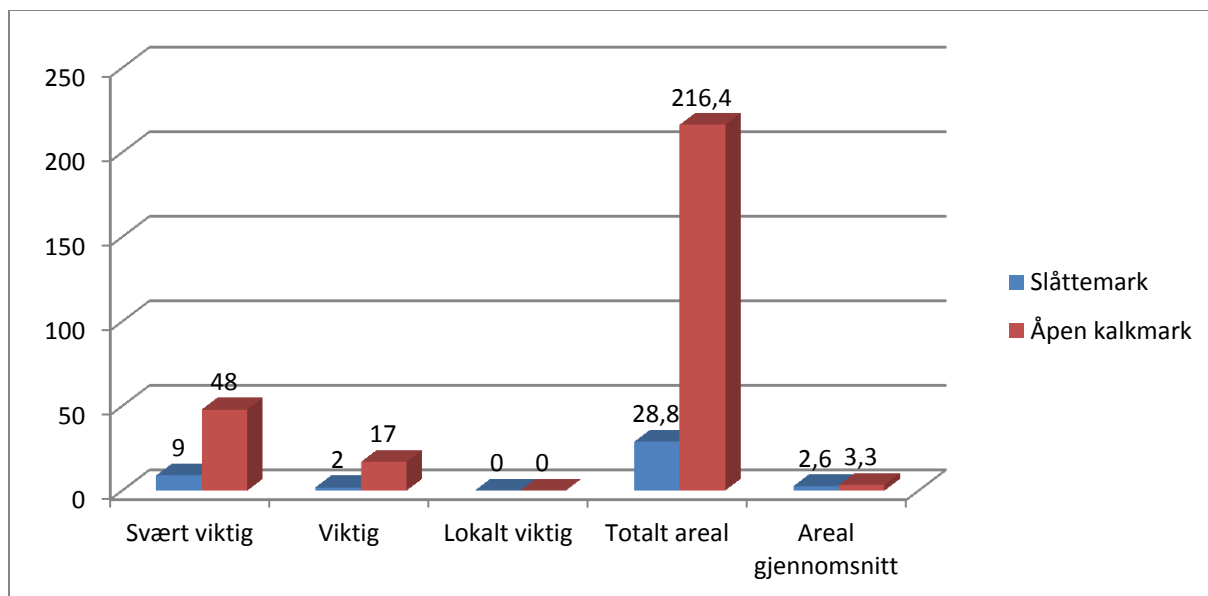
Figur 14: Oversikt over registrerte naturtyper på Bjerkøya i Asker kommune.

Figur 15: Oversikt over registrerte naturtyper i vestre del av Bærum kommune.

Figur 16: Oversikt over registrerte naturtyper i østre del av Bærum kommune.

Figur 17: Verdifordelingen, totalt areal (daa) og gjennomsnittlig størrelse (daa) i naturtypene (kun åpen kalkmark og slåttemark).

For de to kartlagte dragehodelokalitetene i Oslo er det ikke gjort endringer i eksisterende naturtypelokalitet (beskrivelse / avgrensning) eller tegnet polygoner for åpen kalkmark. Lokalitetene ligger ikke på kalkberg, og er i grenseland for om de skal karakteriseres som åpen kalkmark eller ikke.

Tabell 3: Oversikt over naturtyper som er nykartlagt og endret.

ID naturtype	Navn	Kommune	Naturtype	Utforming	Verdi	Ny/endret
85	Paradisbukta sør	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
89	Ollebukta N	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Endret
219	Prinsen	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
225	Dronningen	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
257	Rolfstangen	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
270	Ollebukta sør	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Endret
508	Dokkskjæret NØ	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Endret
649	Prestevikjordet V	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
650	Dronningen SØ	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
651	Dronningen V	Bærum	Slåttemark	Kalkslåtteeng	B	Ny
652	Lilleousttangen I	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
653	Lilleousttangen III	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
654	Lilleousttangen II	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
655	Møllerenga Ø I	Bærum	Kalkskog	Tørr kalkfuruskog	A	Ny
656	Møllerenga Ø II	Bærum	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	Ny
657	Grimsøya SV	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
658	Grimsøya S	Bærum	Slåttemark	Kalkslåtteeng	B	Ny
663	Oust gård SØ	Bærum	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	Ny
664	Oust gård Ø	Bærum	Åpen kalkmark	Nakent berg	B	Ny
665	Lille Oustsund V	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
666	Ringerikshaugene NØ	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
667	Storenga N	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
668	Jaktodden SV	Bærum	Strandeng og	Kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på	B	Ny

- Kartlegging av dragehode og åpen kalkmark i Oslo og Akershus 2012 -

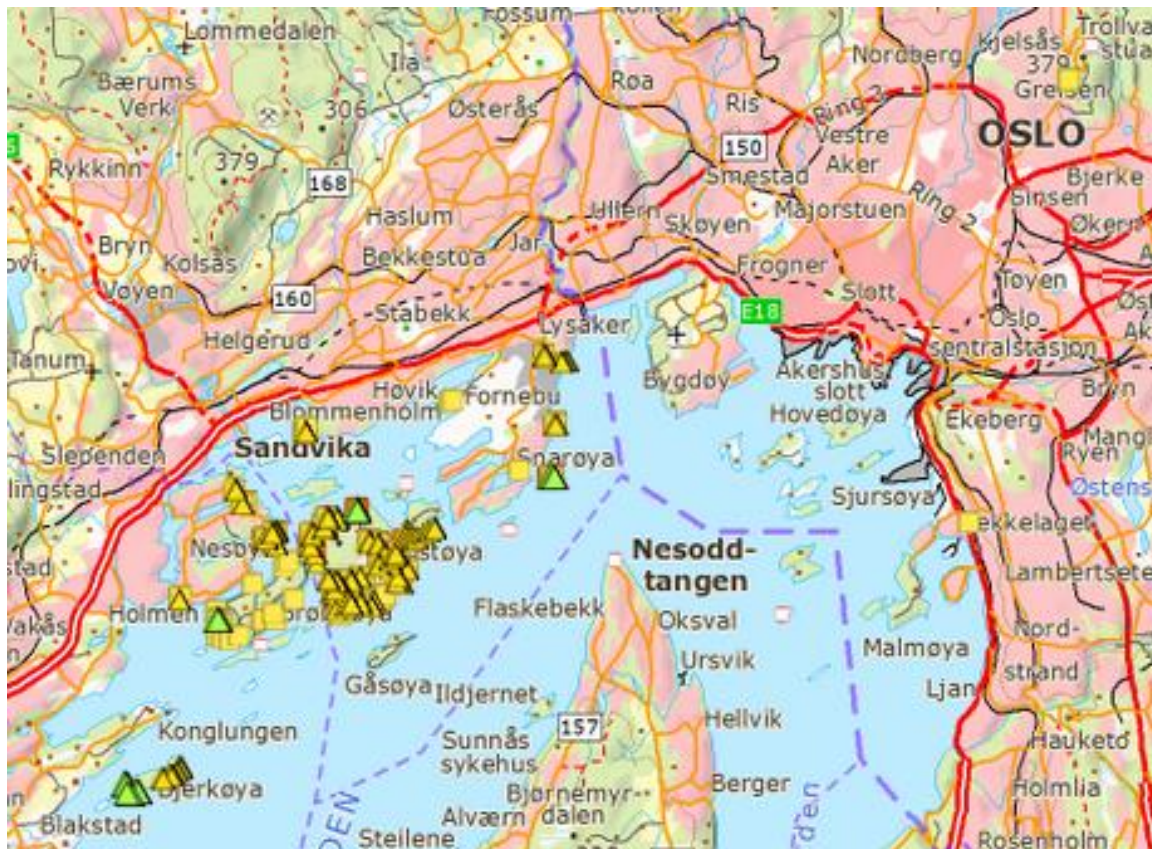
ID	Navn	Kommune	Naturtype	Utforming	Verdi	Ny/endet
naturtype						
			strandsump	skjellsand		
669	Jaktodden S	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
670	Jaktodden V	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
671	Jaktodden	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
672	Lille Oust	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
673	Nicolaysens vei Ø	Bærum	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	Ny
674	Nicolaysens vei (bukta)	Bærum	Strandeng og strandsump	Kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på skjellsand	B	Ny
675	Nicolaysens vei (odde)	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
676	Flisebukta Ø	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
677	Flisebukta V	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
678	Hestehagebukta N	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
679	Møllerenga SV	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
680	Møllerenga S	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
681	Møllerenga	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
682	Oustommen	Bærum	Slåttemark	Kalkslåtteeng	B	Ny
683	Oustommen N	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
684	Hanseberget	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
685	Munkebakken Ø	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
686	Fornebuveien 80	Bærum	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	Ny
687	Fornebuveien 50	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
688	Rolvstangen N	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
689	Rolvstangen S	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
690	Høvikodden	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
691	Prestejordet N	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
692	Prestejordet NØ	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
693	Prestejordet SØ	Bærum	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
694	Oust gård N	Bærum	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	Ny
695	Oust gård SV	Bærum	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	Ny
696	Oust gård S	Bærum	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	Ny
379	Vestre vei 81	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Endret
406	Hafsbukta Ø	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
433	Vendla	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Endret
584	Bjerkøya SV I	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
585	Bjerkøya SV II	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
586	Bjerkøya V	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
650	Odden 32	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
651	Østre vei Ø	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Ny
652	Østre vei V	Asker	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	Ny
653	Bjerkøya NØ	Asker	Åpen kalkmark	Nakent berg	B	Ny
654	Bjerkøya naturminne	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Ny
655	Bjerkøya bukta S	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	C	Ny
656	Bjerkøya bukta	Asker	Store gamle trær	Eik	B	Ny
721	Sandbukta N	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
727	Pilodden 18	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
728	Pilodden II	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
729	Pilodden I	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
731	Pilbogveien 14	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Endret
732	Furuholmsveien 33 I	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret

- Kartlegging av dragehode og åpen kalkmark i Oslo og Akershus 2012 -

ID naturtype	Navn	Kommune	Naturtype	Utforming	Ver di	Ny/endr et
736	Furuholmsveien 26	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	B	Endret
738	Furuholmsveien 20 I	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
741	Furuholmsveien 37 S	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
761	Ladeveien N I	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
764	Ladeveien N	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
766	Slottsveien Ø II	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
772	Viernbuktodden I	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
784	Vendelveien 49	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
787	Vendelveien- Ostsundveien	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret
789	Nordre brygge SØ	Asker	Åpen kalkmark	Åpent grunnlendt kalkmark	A	Endret

2.3 Arter

I forbindelse med undersøkelsene i 2012 er det registrert i overkant av 1200 artsposter for dette prosjektet i Artskart via BioFokus sin artsfunnbase (BAB)(Figur 18).

Figur 18: Fordelingen av artsfunn i prosjektet fra Blakstad i Asker i sørvest til Greisen i nordøst. Symboliseringen er upresis da svært mange poster ligger over hverandre (Fra BioFokus Artsfunnbase (BAB)).

De 1200 funnene er fordelt på 227 arter, i all hovedsak karplanter. 20 av disse er rødlistet og 18 av artene er funnet i tilknytning til naturtypen åpen kalkmark (D20) (Tabell 4). Det er dragehode, knollmjørdurt, smaltimotei, aksveronika og stjernetistel som er funnet mest frekvent i undersøkelsen. Det er imidlertid ikke gjort noe forsøk på å føre fullstendige artslistene for lokalitetene så denne fordelingen kan skyldes andre forhold enn den reelle artssammensetningen på lokalitetene. Det har i all hovedsak vært fokus på kartlegging av karplanter i undersøkelsen. Tidligere undersøkelser har påvist et stort antall sjeldne og trua arter av lav, sopp, moser og insekter på lignende lokaliteter i samme område. Alm og ask er i denne sammenheng vurdert som uønskede treslag som er med på å fremskynde gjengroing av lokaliteter som er ønsket lysåpne.

Tabell 4: Viser en oversikt over funn av de 20 rødlistede artene som er funnet i prosjektet. Dronningstarr, tusengylden og bukkebeinurt er ikke funnet i tilknytning til den prioriterte naturtypen åpen kalkmark. I kolonnen til høyre vises antall lokaliteter arten er funnet på.

Gruppe	Art	Norsk navn	RL	Lokaliteter
Karplanter	Carex pseudocyperus	Dronningstarr	NT	1
	Carlina vulgaris	Stjernetistel	NT	15
	Centaureum littorale	Tusengylden	EN	1
	Dracocephalum ruyschiana	Dragehode	VU	36
	Filipendula vulgaris	Knollmjørdurt	NT	46
	Fraxinus excelsior	Ask	NT	10
	Hyssopus officinalis	Isop	VU	1
	Ligustrum vulgare	Liguster	NT	4
	Ononis arvensis	Bukkebeinurt	NT	3
	Phleum phleoides	Smaltimotei	EN	23
	Silene nutans	Nikkesmelle	NT	8
	Ulmus glabra	Alm	NT	3
	Veronica spicata	Aksveronika	EN	13
Insekter	Cryptocephalus sericeus		NT	1
Nebbmunner	Cicadetta montana	Sangsikade	VU	2
Sommerfugler	Coleophora colutella	Liten lakrismjeltsekkmøll	EN	1
	Glaucopsyche alexis	Kløverblåvinge	NT	2
	Liten lakrismjeltsekkmøll	Liten lakrismjeltsekkmøll	EN	1
Lav	Thyrea confusa		VU	1
	Squammarina degelii		EN	1
Totalt				171

3 Diskusjon

3.1 Skjøtsel dragehode

Skjøtsel på dragehodelokaliteter er tidligere diskutert grundig i handlingsplanen for dragehode og dragehodeglansbille (Direktoratet for Naturforvaltning 2010).

Hovedkonklusjonen der er at skjøtsel av dragehodebestander er et problematisk tema, da det er lite erfaringer med artens respons på skjøtselstiltak. Det overordnede målet med skjøtselstiltak er forholdsvis klart da lokalitetene må holdes åpne, økning i næringsstatus må unngås, og en må unngå at det bygges opp et humuslag i jorda. Om dette skal skje ved hjelp av beite, slått, brenning, eller kun gjennom rydding av kratt og oppvoksende busker er usikkert, men forvaltningen bør igangsette forsøk som tar sikte på å avklare denne problematikken.

Når det gjelder konkrete råd angående skjøtsel på de ulike dragehodeforekomstene så henvises det til de enkelte naturtypebeskrivelsene. Åtte av forekomstene er imidlertid funnet i områder som ikke faller inn under en naturtypelokalitet. Det er lokalitetene med ID dragehode 110, 117, 118, 121, 122, 124 og 140. De fleste av disse forekomstene ligger i små og åpne flekker i skog, eller i glissen skog. Anbefalt skjøtsel på disse områdene er rydding av løvkratt, furu og einer. Enkelt skjøtselskommentar er lagt inn i oversikten over dragehodepopulasjoner.

Figur 19. Dragehode i frodig gjenstående kant i det som trolig er rester av tidligere større slåtteengområde. 2012 var et fuktig år med meget god vekst. Det kan derfor være tilstrekkelig å rydde kratt og noe trær rundt lokaliteten for å bevare den. Et større område burde trolig vært avgrenset som naturtypelokalitet her, men det krever ytterligere undersøkelser for å avgjøre.

3.2 Avgrensning av ulike naturtyper og skjøtsel

Som beskrevet i faggrunnlaget for åpen kalkmark (Reiso et al. 2011) er det svært ofte vanskelig å skille ut rene enheter av åpen kalkmark, mindre biter med slåtteeng og kantkratt. Overgangene mot kalkskog er ofte utydelige med tanke på hvilke plantesamfunn som finnes i dem. Vurderinger av jorddybde er ikke enkelt og vi vet for lite om skjøtselen som er blitt utført på lokalitetene og hvilken type vegetasjon denne skjøtselen skapte. De kvalitetene vi observerer i dag, og som vi vet er svært verdifulle for biologisk mangfold, er enkle og avgrense, men altså ikke alltid enkle å kategorisere som typer og ei heller innenfor et bestemt hevdregime.

I denne undersøkelsen har vi valgt å kategorisere de frodigste engene som slåttemark (D01) med utforming kalkslåtteeng (D0117) selv om artsmangfoldet av karplanter skiller seg lite fra åpen kalkmark (D20), og vi er også usikre på om hyppig slått er nødvendig eller ønskelig for å opprettholde naturverdiene. For mange av disse engene kan det være at ekstensiv rydding og kanskje brenning, eller slått kun år om annet, er det beste for å opprettholde mangfoldet av arter. Sett i et landskapsperspektiv vil det trolig være gunstig med en differensiert skjøtsel mellom lokaliteter for å få frem ulike egenskaper som forskjellige arter vil profitere på. Slått ser ut til å kunne gå på bekostning av f. eks. dragehode, men vil trolig være gunstig for f. eks. beitemarksopp som er knyttet til kalkenger. Brenning vil trolig være optimalt for enkelte andre artsgrupper. Vi mener det er langt viktigere å fokusere på å optimalisere forholdene for å beholde de urterike engene vi ser i dag, heller enn å skule for mye bakover i tid for å etterligne en skjøtsel som kanskje ikke gir det resultatet forvaltningen ønsker.

Med tanke på at den åpne kalkmarka innenfor Oslofeltet er landets viktigste hotspotmiljø for sjeldne og trua arter er det viktig at forvaltningen raskt finner ut hvilke praktiske tiltak som bør settes inn for å opprettholde dagens kvaliteter. Vi ser i dag en markert økning i gjengroingen på nesten alle lokaliteter og hastigheten på gjengroingen akselererer etter hvert som mer og mer vegetasjon og busker etablerer seg på engene. Rydding av furu, einer, løvtrær og kratt er etter vår mening helt nødvendig førstehjelp og kanskje også det eneste som skal til for de fleste områdene. Ekstensiv rydding med 5-10 års mellomrom er trolig tilstrekkelig etter at engene er "tilbakestilt" til åpen tilstand. Den største utfordringen er å vite hvilke av de frodigste engene det er fornuftig å bruke mer intensiv hevd på for å unngå gjengroing samtidig som kvalitetene opprettholdes. Dette skjæringspunktet mellom hevd og gjengroing er det viktig å finne for å kunne forvalte kalktørrengene på best mulig måte i fremtiden.

Figur 20: En meget skrinn utgave av åpen kalkmark på sørsiden av Bjerkøya i Asker. Skjøtsel er lite aktuelt i en slik lokalitet som er svært tørkeutsatt.

Figur 21. På Dronningen på Ostøya er det typisk utforming av åpen grunnlendt kalkmark, men også denne gror nå stedvis kraftig igjen med særlig einer og furu som bør ryddes vekk for å kunne ivareta kvalitetene.

Figur 22. I tilknytning til golfbanen sør på Ostøya finnes en rekke åpne enger med rik flora med et frodig preg. På mange av disse engene er ask oftere sterkere til stede enn furu i gjengroingsfasen. Det har vært vanskelig å avgjøre om disse engene bør kategoriseres som slåttemark eller åpen kalkmark og det er usikkert hvorvidt slått er den riktige hevdformen. Rydding av busker og trær er uansett nødvendig på mange av disse lokalitetene.

3.3 Kartleggingsstatus

Det er stor sesongvariasjon i hvordan og hvor dragehode blomstrer slik at denne kartleggingen på ingen måte må sees på som en endelig oversikt over hvor dragehode forekommer. Vi har selv erfart at ett område kan være fritt for dragehode ett år, for et par år senere å ha flere blomstrende individer. Kartleggingen gjennomført i 2012 må derfor sees på som en statusoversikt for 2012 hvor enkelte bestander fortsatt er uoppdaget.

Asker

På Nesøya har hovedfokuset vært på kjente forekomster, og det har vært gjennomført lite nykartlegging. Nesøya er generelt vanskelig å nykartlegge da mye av arealet ligger inne i private hager. Trolig er det en del forekomster både av dragehode og åpen kalkmark som fortsatt ikke er kartlagt. Nesøya vurderes til å være ufullstendig kartlagt.

På Brønnøya har hovedfokuset vært å oppsøke kjente forekomster, men her har det tidligere vært gjennomført forholdsvis grundige kartlegginger slik at det trolig ikke er mye som står uoppdaget. Brønnøya vurderes til å være godt kartlagt.

På Bjerkøya ble det ikke funnet dragehode, men derimot flere lokaliteter med åpen kalkmark. Kartleggingen ble gjennomført på høsten og dermed er det noe større sannsynlighet for at dragehodeforekomster kan forbigås. Bjerkøya vurderes til å være godt kartlagt.

Bærum

På Oustøya er det brukt mye tid på å undersøke arealene rundt kulturlandskapet og golfbanen. Videre er kyststripen godt kartlagt, men det er enkelte partier som ikke er besøkt. Langs kysten i sør gjelder det fra tuppen av Lille Oust og et stykke vestover, mens det i nord gjelder området rundt Klovodden. I de indre deler av skogområdene i nord har det ikke vært prioritert tid. Totalt sett vurderes Oustøya til å være godt kartlagt, men enkelte forekomster av både dragehode og åpen kalkmark er trolig ikke oppdaget ennå.

På Grimsøya er det bare gjort undersøkelser langs kysten i sør fra Paradisbukta i øst til Ollebukta i vest. Grimsøya vurderes til å være ufullstendig kartlagt.

For resten av områdene som ble kartlagt gjennom dette prosjektet er kartleggingsstatus ikke relevant da de utgjør kun enkeltstående lokaliteter.

Referanser

Bjureke, K. og Hansen, L. O. 2003. Botaniske og entomologiske vurderinger i tilknytning til reguleringsplan for Østre vei – Storengvei på Nesøya, Asker kommune, Akershus. Notat, s.1-27.

Direktoratet for Naturforvaltning. 2010. Handlingsplan for dragehode *Dracocephalum ruyschiana* og dragehodeglansbille *Meligethes norvegicus*. 2010-5, s.56. <http://www.dirnat.no/content/500044482/Handlingsplan-for-dragehode-Dracocephalum-ruyschiana-og-dragehodeglansbille-Meligethes-norvegicus->

Heimstad, R. og Wesenberg, J. 2011. Kartlegging av dragehode (*Dracocephalum ruyschiana*) og grunnlendt kalkmark utenfor verneområder i Oslo og Akershus 2010. 9/2011, s.96 + vedlegg. [http://www.fylkesmannen.no/Documents/Dokument%20FMOA/Milj%C3%B8%20og%20klima/Rapporter/Rapport%20nr%209-2011%20Kartlegging av dragehode og grunnlend kalkmark utenfor verneomr%C3%A5der i Oslo og Akershus 2010 czQ-Z%5b1%5d.pdf](http://www.fylkesmannen.no/Documents/Dokument%20FMOA/Milj%C3%B8%20og%20klima/Rapporter/Rapport%20nr%209-2011%20Kartlegging%20av%20dragehode%20og%20grunnlend%20kalkmark%20utenfor%20verneomr%C3%A5der%20i%20Oslo%20og%20Akershus%202010%20czQ-Z%5b1%5d.pdf)

Reiso, S., Abel, K., Hofton, T. H., et al. 2011. Åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Innspill til faggrunnlag for handlingsplan. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2011-44.pdf>

Vedlegg 1 – Naturtypebeskrivelser

Bærum

85 Paradisbukta sør

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 4,66 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av BioFokus i 2000. Avgrensning og beskrivelse er oppdatert av BioFokus, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode sommeren 2012 på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på søndre del av Grimsøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Lokaliteten ligger til dels på private tomter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5).

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. åkermåne, svartmispel (NT-2010), knollmjødurt (NT), slåpetorn, lakrismjelt, harekløver, vill-lin, bakkefiol, bakkemynte, bergmynte, aksveronika (EN), dunkjempe, hjorterot, rødknapp, kattefot, markmalurt, stjernetistel (NT), prestekrage, marianøkleblom, kantkonvall og asparges. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde strandbergene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt. Det er en del ferdsl og aktivitet knyttet til hytter inntil området.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. Nær hyttetomter vokser gravbergknapp og filterarve. Kulestisel forekommer et par steder.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Flere verdifulle lokaliteter finnes i nærheten på Grimsøya.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har godt utviklede kalktørrenger og strandberg med liten grad av gjengroing og forekomst av flere rødlistede arter (EN). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter vurdert som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som svartmispel, slåpetorn, nyperose og geitved bør spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes.

.....

89 Ollebukta N

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : 4,89 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av BioFokus i 2000. Avgrensning og beskrivelse er oppdatert av BioFokus, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode sommeren 2012 på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på vestre del av Grimsøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med både grunnlendt mark og nakent berg, i mosaikk med kalkfuruskog. Vegetasjonstype er en mosaikk av tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), kantkratt (F5) og tørr kalkfuruskog (B2a). Nær stranden i vest er det mest åpent, mens skog (med glenner) overtar østover.

Artsmangfold: Lokaliteten har en artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. engtjæreblom, knollmjødurt (NT-2010), lakrismjelt, geitved, bakkefiol, hjorterot, kattefot, fagerknoppurt og smaltimotei (EN). Smaltimotei ble ikke gjenfunnet ved en rask befaring i 2012, men kan fortsatt finnes i området. Det er potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går sakte. Det er likevel betydelig gjengroing med busker, furu og løvkratt. Framfor alt er det vidstrakte kratt av syrin på strandbergene.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. Syrin holder på å overta området.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har hatt en godt utviklet kalktørreng med forekomst av en truet art (EN), men det er nå kraftig gjengroing. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal og rødlistearter, og lav verdi for tilstand. Med vekt på tilstand og at arts mangfoldet trolig allerede er redusert grunnnet gjengroing, settes verdien til viktig (B-verdi).

Restaureringstiltak vil kunne heve verdien,

Skjøtsel og hensyn: Det er behov for omfattende rydding av framfor alt syrin, til dels også løvkratt og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark bør gjenopprettes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Syrin bør fjernes helt fra området.

.....

219 Prinsen

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 15,41 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim, begge BioFokus, 21.06.2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Mange andre har vært på lokaliteten tidligere.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært nordvest på Ostøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng og typiske karplanter er snau bergskrinneblom, hagehumle, stor humleflue, gul gåseblom, dvergmispel, flekkgrisor, bakkesmyger, tårnurt, engtjæreblom, murburkne, fjell-lodnebregne, gran, furu, einer, sandarve, engnellik, nikkesmelle (**NT**), bergskrinneblom, bitterbergknapp, hvitbergknapp, åkermåne, fløyelsmarikåpe, sprikemispel, knollmjødur (**NT**), nakkebær, sølvmyre, flekkmyre, slåpetorn, kjøtttype, busttype (**VU**), rundbelg, lakrismjelt, tiriltunge, harekløver, skogkløver, blodstorkenebb, vill-lin, bakkefiol, ornehode, bakkemynte, kransmynte, dragehode (**VU**) (flere delpopulasjoner med totalt mange rosetter), bergmynte, blåkoll, bakketimian, aksveronika (**EN**), dunkjempe, gjeldkarve, hjorterot, rødknapp, fagerklokke, blåklokke, markmalurt, stjernetistel (**NT**), engknoppurt, fagerknoppurt, hårsveve, skogsvever, prestekrage, geitskjegg, marianøkleblom, hvitmaure, gulmaure, ask (**NT**), gressløk, strandløk, liljekonvall, kantkonvall, fingerstarr, bakkestarr, hestehavre, enghavre, dunhavre, hjertegras, hengeaks, smaltimotei (**EN**), fjellrapp, flatrapp, granmose.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av karplanter som nevnt over. Minst åtte rødlistearter forekommer. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite/slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord, men på denne lokaliteten er få slike arter registrert. Sprikemispel vokser ute på odden i vest.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt, einer og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes.

.....

225 Dronningen

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 7,25 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim, begge BioFokus, 21.06.2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Mange andre har vært på lokaliteten tidligere.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært nord på Ostøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng og typiske karplanter er dvergmispel, sølvbunke, grå sølvmyre, engtjæreblom, murburkne, fjell-lodnebregne, alm (**NT**), sandarve, hanekam, engsoleie, ballblom, bergskrinneblom, vårrubblom, bitterbergknapp, hvitbergknapp, oslosildre (**NT**), trefingersildre, fløyelsmarikåpe, mjødurt, knollmjødur (**NT**), nakkebær, enghumleblom, rognasal, rundbelg, skogvikke, blodstorkenebb, sandfiol, ornehode, valurt, bakkemynte, dragehode (**VU**) (150–200 skudd), bergmynte, bakketimian, strandrødtopp, aksveronika (**EN**), dunkjempe, hjorterot, rødknapp, fagerklokke, markmalurt, engknoppurt, fagerknoppurt, prestekrage, kanadagullris, gulmaure, ask (**NT**), gressløk, strandløk, kantkonvall, brudespore, saltsiv, fingerstarr, duskstarr, hestehavre, enghavre, hjertegras, rødsvingel, marigras, hengeaks, smaltimotei (**EN**), takrør, fjellrapp og flatrapp.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av karplanter som nevnt over. Minst sju rødlistede karplantearter forekommer. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter. Strandsnipe (**NT**) ble observert i 2012.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite/slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord, men på denne lokaliteten er få slike arter registrert. Noe rynkerose finnes er registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt, einer og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter som rynkerose bør bekjempes.

257 Rolfstangen

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: A Areal : 24,4 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Området er tidligere undersøkt, men ble vurdert på nytt i forhold til dragehode som ikke ble funnet hverken i 2000 eller i 2012. Grensene for lokaliteten er imidlertid oppdatert sammen med biotopbeskrivelsen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter som olavsskjegg, svartburkne, furu, sommerek, sandarve, vårarve, engtjæreblom, ettårskrave, nikkesmelle (NT), berberis, bergskrinneblom, vårrubblom, berggull, bitterbergknapp, hvitbergknapp, smørbutikk, nyresildre, trefingersildre, svartmispel (NT), dvergmisspel, knollmjødurt (NT), nakkebær, tysk mure, kanelrose, rundbelg, tiriltunge, firfrøvikke, stankstorkenebb, blodstorkenebb, spisslønn, geitved, lind, prikkperikum, stemorsblom, oksetunge, ormehode, bergmynte, bakketimian, mørkkongslys, aksveronika (EN), leddved, gjeldkarve, hjorterot, fagerklokke, blåklokke, markmalurt, engknoppurt, aurikkelsveve, flekkgrisøre, hvitmaure, gulmaure, strandløk, kantkonvall, fingerstarr, dunhavre, lodnefaks, bladfaks, sølvbunke, hengeaks, smaltimotei (EN), fjellrapp og smårapp. På berg øst i lokaliteten er ble det gjort funn av lavartene Squamarina degelii (EN) og Thyrea confusa (VU) på kalkfjell ved sjøen. Sommerfuglen Depressaria depressana (EN) er registrert i lokaliteten. Det er et ytterligere stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også stort potensial for forekomst av flere sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake trolig vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Området ligger inne i en hage og holdes i dag trolig åpen som en del av hageskjøtselen.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord, særlig i forbindelse med bebodde arealer. Fremmede arter er ikke et veldig stort problem på Rolfstangen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisetningen. Nærheten til Rolfstangen er av særlig verdi her.

Verdivurdering: Området er en av de største gjenværende tørrbakkene i Bærum. Området er rikt på de karplanter som naturlig finnes på denne vegetasjonstypen i Indre Oslofjord. Området er utvilsomt også svært viktig for en rekke insekter som er knyttet til denne naturtypen. Lokalitetens størrelse, truet vegetasjonstype og stort arts mangfold av planter med potensielt tilhørende insektmangfold tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området bærer stedvis preg av å være i ganske sterk gjengroing og det bør settes inn tiltak for å rydde oppslag av løvskog, kratt og småfuru. Rolfstangen er et svært viktig område for biologisk mangfold, men også et viktig rekreasjonsområde. Det bør derfor prioriteres å lage en god forvaltningsplan for området slik at naturverdiene ikke går tapt etter hvert som befolkningsmengden på fornebu øker. Det bør settes igjen en del småkratt av naturlig hjemmehørende arter på en måte som hindrer nedtråkking av en del av vegetasjonen.

270 Ollebukta sør

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: B Areal : 5,11 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av BioFokus i 2000. Avgrensning og beskrivelse er oppdatert av BioFokus, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode sommeren 2012 på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på sørvestre del av Grimsøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell. Lokaliteten ligger på dels på private tomter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med både grunnlendt mark og nakent berg, i mosaikk med kalkfuruskog (F0301). Vegetasjonstype er en mosaikk av tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), kantkratt (F5) og tørr kalkfuruskog (B2a).

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmisspel, bergskrinneblom, knollmjødurt (NT-2010), sølvmyre, lakrismjelt, geitved, prikkperikum, bakkefiol, bakkemynte, gjeldkarve, hjorterot, markmalurt, stjernetistel (NT), gulmaure, kantkonvall, rødflangre. Trollnype (EN) er tidligere påvist i området, men arten er ikke å anse som naturlig forekommende her. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Kalkfuruslogen utvider seg sakte og tetter seg til mot de åpnere strandbergene, og det er en del gjengroing med busker, furu og løvkratt. Det er en del byggeaktivitet, båttopplag etc, men disse er i hovedsak holdt utenom avgrensningen..

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord, men ingen spesielle arter er registrert på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Flere verdifulle lokaliteter finnes i nærheten på Grimsøya.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har stedvis godt utviklede kalktørrenger og strandberg med forekomst av flere

rødlistede arter (NT). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, middels for rødlistearter og nærhet, og liten middels verdi for tilstand. Samlet vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som svartmispel, slåpetorn, nyperose og geitved bør spares. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Eventuelle fremmede arter bør fjernes.

508 Dokkskjæret NØ

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : ,35 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt sist av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Lokaliteten ble undersøkt også i 2006 av BioFokus hvor det ble konstatert dragehode. Kartleggingene i 2012 viste at det ikke var snakk om dragehode, men isop.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Indre Oslofjord på Snarøya i Bærum kommune. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er forholdsvis skrint og det kan være delvis kunstige masser i partier i forbindelse med bygging av bryggeanlegget.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f).

Artsmangfold: Det er påvist bakkemynte, isop (VU), aksveronika (EN), hjorterot og markmalurt på lokaliteten. Området vurderes som potensielt interessant for arter av lav, moser og insekter knyttet til åpen kalkmark i Indre Oslofjord.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er til dels sterkt preget av menneskelig aktivitet og mye av vegetasjonen er preget av dette.

Fremmede arter: Det er til dels store mengder gravbergknapp i deler av lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Disse forholdene er tillagt vekt i verdivurderingen.

Verdivurdering: Området er lite og noe ruderatpreget. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi) og ikke svært viktig til tross for funn av to truede arter.

Skjøtsel og hensyn: Krattvegetasjon bør holdes nede og dersom det er mulig bør gravbergknapp bekjempes.

649 Prestevikjordet V

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 6,41 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. I tillegg er 30 prosent av lokaliteten vurdert som kalkskog med furudominans. Det er svært gradvise overganger mellom skog og åpen kalkmark i området og mye av området er trolig i ferd med å vokse igjen til skog om ikke skjøtsel gjenoptas. Det er også inkludert en mindre strandeng i avgrensningen. Her finnes typisk sonering med grus og steinstrand over mot saltsiveng og videre gjengroing med løvkratt, men disse biototypene utgjør bare noen kvadratmeter stor areal. Stedvis er vegetasjonen noe preget av vannsiv som trenger gjennom de grunne vegetasjonsmattene og skaper variasjon. Deler av arealet har trolig vært slått tidligere.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. strandkvann, havsivaks, steinhumle, lys jordhumle, musestarr, dvergmisspel, lodnebrege, sandarve, vårarve, gul frøstjerne, bergskrinneblom, bitterbergknapp, hvitbergknapp, fløyelsmarikåpe, knollmjødur (NT), nakkebær, gåsemure, sølvmore, flekkmore, tepperot, kanelrose, rundbelg, vill-lin, bitterblåfjær, strandvortemelk, prikkperikum, bakkemynte, blåkoll, småengkall, dunkjempe, hjorterot, rødknapp, blåklokke, katterot, markmalurt, engknoppurt, prestekrage, gulmaure, strandløk, kantkonvall, saltsiv, hårstarr, grønnstarr, fingerstarr, duskstarr, gulstarr, havstarr, hestehavre, hjertebras, strandrug, hengeaks, smaltimotei (EN) (kun en liten tue ned mot sjøen), takrør, fjellrapp og flattrapp. Dverglåvinge ble registrert på lokaliteten. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter (EN) og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres. Skogen som er inkludert i biotopen og nærliggende kalkskog bør holdes åpen da den har et høyt innslag av urter.

650 Dronningen SØ

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: B Areal : 2,32 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. En mindre bit på toppen av kollen er vurdert å være kalkfuruskog. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, murburkne, furu, blåveis, bergskrinneblom, hvitbergknapp, trefingersildre, knollmjødurt (NT), nakkebær, rundbelg, tiriltunge, blodstorkenebb, vill-lin, bakkefiol, bakkemynte, bergmynte, dunkjempe, hjorterot, rødknapp, engknoppurt, fagerknoppurt, prestekrage, marianøkleblom, gulmaure, ask (NT), kantkonvall, fingerstarr, dunhavre, hengeaks, fjellrapp. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevden har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten. Området grenser til frodig høyproduktiv mark i sør. Dette området er i ferd med å gro til med høyreist løvskog som gir mye skygge inn på tidligere åpen kalkmark.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er en forholdsvis godt utviklet tørreng, men bærer i deler av det avgrensede område noe preg av gjengroing. Det er ikke kartlagt truede arter, men potensialet for slike av moser, lav eller insekter vurderes som høyt. Areal, tilstand og funn av rødlistearter tilsier samlet verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt på lokalitetens sørside. Det anbefales å fjerne noen store løvtrær, men lind bør spares. Furuskogen på toppen av kollen bør åpnes opp. All furu under 15 cm i diameter og all eier bør fjernes. Rydding av småfuru og løvkratt i hele området. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres.

.....

651 Dronningen V

Slåttemark – Kalkslåtteeeng Verdi: B Areal : 3 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell. Området utgjør en mindre kolle med hvor den nordlige og øvre delen er furudominert og ganske gjenvokst, mens den sørvestre delen har tykkere jordsmonn og består stedvis av åpen eng.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres delvis av slåttemark (D01), utforming kalkslåtteeeng (D0117), små arealer med åpen kalkmark (D20) og grunnlendt kalkfuruskog som tidligere har vært langt mer åpen. Naturtypen slåtteeeng er kategorisert som sterkt truet (EN) i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2011 og er derfor valgt som hovedtype for denne lokaliteten selv om arealene er små. Det er en gradvis overgang mellom de frodige delene og mer grunnlendte partier. Historisk bruk av enga er trolig ganske vekslende med både slått og beite. I og med at slått trolig er det som vil begunstige den artsrike vegetasjonen best er slåttemark valgt som naturtype. Vegetasjonen er artsrik i feltsjiktet med flere interessante arter knyttet til tørr, meget baserik eng i lavlandet / knollmjødurteng (G06/G16c). Vegetasjonstypen er iht. rødlista for vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) kategorisert som akutt truet (CR). Enga er i hovedsak åpen, men noe kratt skiller to mindre og åpne engrester.

Artsmangfold: Lokaliteten som helhet har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, flekkgrisøre, engtjæreblom, åkermåne, knollmjødurt (NT), nakkebær, tiriltunge, skogkløver, skogvikke, blodstorkenebb, prikkperikum, bakkefiol, bakkemynte, kransmynte, dragehode (VU) (flere populasjoner med en del rosetter), bergmynte, bakketimian, hjorterot, fagerklokke, fagerknoppurt, skogsveve, prestekrage, marianøkleblom, hvitmaure, liljekonvall, rødflangre, smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevdens har opphørt for en god stund siden. Dette har ført til et tykkere gressteppes, noe tykkere humuslag samt en begynnende gjengroing med busker og løvkratt. Den tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen går forholdsvis sakte. Det er imidlertid tendenser til endringer i floraen, og det er viktig å gjenoppta hevdens dersom kvaliteten skal kunne ivaretas. Dragehode som finnes på kollen inne i skog er i ferd med å skygges ut og et stort antall blomstret ikke i 2012.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kulturmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre kalkrike enger og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Slåttemarker og kalktørrenger i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter. Naturtypen er vurdert som sterkt truet i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten utgjør forholdsvis små arealer intakt slåtteeeng, som ikke lenger hevdes, men som likevel har forholdsvis liten grad av gjengroing. Det er forekomst av flere truede arter og et generelt rikt arts mangfold. I henhold til faktaark for slåttemark gis lokaliteten høy verdi for artsrikdom og rødlistearter, og er med vekt på rødlistearter uten tvil svært viktig (A-verdi). Verdien er også knyttet til mer grunnlendt kalkskog og åpen grunnlendt kalkmark nord for de frodige slåtteeengene.

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for rydding av skog og kratt, samt slått. Rydding av småfuru, små løvtrær og einer vil være en effektiv måte og tilføre området mer lys på og bør prioriteres først. Slåten bør utføres årlig, eller evt. annethvert år, i første halvdel av august. Etter slått tørkes gresset et par dager på bakken for best mulig frøspredning, før det rakes sammen og fjernes fra enga. Oppslag av løvrenninger må regelmessig ryddes manuelt. Slått- og ryddeavfall må enten brukes tradisjonelt, eller brennes / dumpes på egnet sted utenfor den verdifulle lokaliteten. Fremmede arter bør fjernes dersom slike finnes. Det bør utarbeides en egen skjøtelsesplan for lokaliteten i sammenheng med lokalitene på Dronningen og Prinsen som totalt sett utgjør meget verdifulle kulturlandskap.

.....

652 Lilleousttangen I

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 3,45 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kjell Magne Olsen, BioFokus, 21.06.2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært sør på Ostøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng og typiske karplanter er smørbutikk, engtjæreblom, bergskrinneblom, hvitbergknapp, knollmjødurt (NT), nakkebær, rundbelg, blodstorkenebb, storblåfjær, bakkemynte, dragehode (VU) (stor og sammenhengende populasjon, minst 600 kloner), bergmynte, hjorterot, blåklomme, stjernetistel (NT), marianøkleblom, hvitmaure, ask (NT), liljekonvall, kantkonvall, fingerstarr, hengeaks. Dragehodepopulasjonen fortsetter et lite stykke videre østover, utenfor det området som nå er avgrenset som naturtype, men inntil skjøtselen i dette området eventuelt omlegges så holdes det utenfor. Dragehoden står her spredt i svært påvirkete arealer.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av karplanter som nevnt over. Minst fire rødlistede karplantearter forekommer. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite/slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er gravbergknapp, russekål og kanadagullris registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter, bl.a. en stor populasjon av dragehode. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi)

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt, einer og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes.

.....

653 Lilleousttangen III

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 5,87 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kjell Magne Olsen, BioFokus, 21.06.2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært sørvest på Ostøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng og flesteparten av de typiske karplanteartene knyttet til denne vegetasjonstypen forekommer. Spesielt kan nevnes dragehode (minst 100 kloner) og brudespore.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dragehode. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite/slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord, men på denne lokaliteten er slike arter ikke registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av bl.a. dragehode. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt, einer og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres.

654 Lilleousttangen II

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 5,66 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kjell Magne Olsen, BioFokus, 21.06.2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært sørøst på Ostøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng og flesteparten av de typiske karplantartene knyttet til denne vegetasjonstypen forekommer. Spesielt kan nevnes dragehode (ca. 150 kloner) og brudespore.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dragehode (VU). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite/slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord, men på denne lokaliteten er slike arter ikke registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og en god forekomst av dragehode. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt, einer og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres.

655 Møllerenga Ø I

Kalkskog – Tørr kalkfuruskog Verdi: **A** Areal : 8,67 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Indre Oslofjord sentralt på Ostøya i Bærum kommune. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er forholdsvis skrint, men det meste av kollen er skogdekt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert som kalkskog da det meste av arealet er tresatt med forholdsvis grove trær, hovedsakelig furu. Vegetasjonen er imidlertid å sammenligne med åpen kalkmarksvegetasjon med typiske karplanter som berberis, knollmjørdurt (NT), rundbelg, svarterteknapp, blodstorkenebb, dragehode (VU) (flere store populasjoner), bergmynte, dunkjempe, hjorterot, fagerklokke, engknoppurt, marianøkleblom, gulmaure, liljekonvall, kantkonvall og fingerstarr med flere.

Artsmangfold: Lokaliteten har en urterik flora med typiske sørøstlige arter hvorav flere er rødlistet. Engvegetasjonen i kombinasjon med skog som gir ly har trolig en svært viktig funksjon for en rekke sjeldne insekter. Sangsikade ble bl. a. hørt på lokaliteten

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevdens har opphørt for en god stund siden, men opprettholdes nå delvis ved skjøtsel av golfbanearealene. Området som er avgrenset har trolig vært mer åpent tidligere noe en del kratt av einer, ungfuru og løv tyder på. Det er ikke registrert fremmede arter på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Disse forholdene er tillagt vekt i verdivurderingen.

Verdivurdering: Store forekomster av dragehode i svært urterike enger på kalk, funn av den sårbare sangsikaden og potensial for en lang rekke sjeldne insektarter tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes småfuru, einer, all gran, berberis og kratt for å få frem lys til den urterike vegetasjonen. Ekstensiv rydding år om annet er trolig tilstrekkelig skjøtsel for å bevare kvalitetene knyttet til denne lokaliteten. Enkeltrær av furu kan få vokse seg store, men disse må ikke stå for tett.

656 Møllerenga Ø II

Slåttemark – Kalkslåtteeng Verdi: **A** Areal : 2,59 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet består av tynne lag av marine sedimenter, til dels trolig skjellsand, og i en del partier av noe grunnlendt forvittringsjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av slåttemark (D01), utforming kalkslåtteeng (D0117). Naturtypen slåtteenng er kategorisert som sterkt truet (EN) i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2011. Historisk bruk av enga er trolig vekslende med både slått og beite. I og med at slått trolig er det som vil begunstige den artsrike vegetasjonen best er slåttemark valgt som naturtype.

Vegetasjonstypen er iht. rødlista for vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) kategorisert som akutt truet (CR). Enga er i hovedsak åpen, men noe løv- og buskkratt forekommer i øst på nordsiden av lokaliteten.

Artsmangfold: Lokaliteten har en lavvokst, slåttebegunstiget og meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter som knollmjødur (NT), lakrismjelt, dragehode (VU) (flere mindre delpopulasjoner) og marianøkleblom. Det er stor sannsynlighet for at lokaliteten har en viktig funksjon for insekter og sopp knyttet til kalkrik urterik mark.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevdningen har opphørt for en god stund siden, men opprettholdes nå delvis ved skjøtsel av golfbanearealene. Det meste av arealet er åpen eng, men det er noe tegn til gjengroing i de øvre delene mot furuskogen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Disse forholdene er tillagt vekt i verdivurderingen.

Verdivurdering: Slåttmarker og kalktørrenger i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter. Naturtypen er vurdert som sterkt truet i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten utgjør en slåtteeeng som hevdes, hvertfall delvis, som en del av golfanlegget på Oustøya. Areal, tilstand og arts mangfold tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås om annet og det bør holdes lysåpent i overgangen mot skog. Kun større furu bør spares, men yngre skog og kratt bør ryddes vekk.

.....

657 Grimsøya SV

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : ,55 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på sørsiden av Grimsøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er mosaikk av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. gul gåseblom, berberis, knollmjødur (NT-2010), rundbelg, blåkoll, dunkjempe, hjorterot, markmalurt, stjernetistel (NT), engknoppurt, gulmaure og kantkonvall. Det er potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdningen bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdningen har opphørt, går sakte. Det er likevel noe gjengroing med ungfuru og løvkratt. Lokaliteten ligger nært opp til hytter og brygger, og det er trolig en del ferdsel og annen aktivitet i området.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. I kanten av lokaliteten vokser en del syrin.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Flere verdifulle lokaliteter finnes i nærheten på Grimsøya.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er liten, men har en relativt godt utviklet kalktørreng med forekomst av flere rødlistede arter (NT). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten lav verdi for areal, og middels verdi for tilstand, nærhet og rødlistearter, og får med dette verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt, berberis, syrin og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som nyperose og geitved bør spares. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Syrin må ikke tillates å spre seg, bør helst fjernes.

.....

658 Grimsøya S

Slåttemark – Kalkslåtteeeng Verdi: **B** Areal : 3,07 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på sørsiden av Grimsøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Lokaliteten ligger på en privat tomt, og grenser mot plenareal.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av slåttemark (D01), utforming kalkslåtteeeng (D0117). Enga er grunnlendt og ligger i grenseland mellom slåtteeeng og åpen kalkmark. Historisk bruk av eng er trolig ganske vekslende med både slått og beite. I og med at slått trolig er det som vil begunstige den artsrike vegetasjonen best er slåttemark valgt som naturtype. Vegetasjonen er artsrik i feltsjikt med flere interessante arter knyttet til tørr, meget baserik eng i lavlandet / knollmjødurteng (G06/G16c). Vegetasjonstypen er iht. rødlista for vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) kategorisert som akutt truet (CR). Enga er i hovedsak åpen, men med enkelte store furuer og enkelte morell og busker.

Artsmangfold: Lokaliteten har en til dels lavvokst, slåttebegunstiget og artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. knollmjødur (NT-2010), bakkemynte, markmalurt og stjernetistel (NT). Artsmangfoldet tilsvarer i stor grad det på de åpne kalkmarkene mot øst (lokalitet 85), men er ikke godt undersøkt. Det er potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevdningen har opphørt for en god stund siden. Vegetasjonen ser ut til å bli ekstensivt hevdet av grunneier, men hevdregime er ikke kjent.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende på åpen kulturmark i Indre Oslofjord. Lokaliteten er ikke undersøkt for fremmede arter.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Flere verdifulle lokaliteter finnes i nærheten på Grimsøya.

Verdivurdering: Slåttemarker og kalktørrenger i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter. Naturtypen er vurdert som sterkt truet i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten utgjør en eng, hvor det er en hevd som hindrer gjengroing. Det er forekomst av flere rødlistede arter (NT) og et generelt rikt arts mangfold. I henhold til faktaark for slåttemark gis lokaliteten høy vekt for areal, middels for artsrikedom og rødlistearter, og middels - høy for tilstand. Lokaliteten settes foreløpig til viktig (B-verdi), men er ikke langt unna A, og grundigere undersøkelser ville evt kunne bidra til å heve verdien.

Skjøtsel og hensyn: Vegetasjonen bør hevdes med årlig slått, som utføres etter blomstringstid, anslagsvis i første halvdel av august. Etter slått bør gresset tørkes et par dager på bakken for best mulig frøspredning, før det rakes sammen og fjernes fra enga. Oppslag av løvrenninger og ungfurur må ved behov ryddes manuelt. Det bør vurderes å utarbeide en egen skjøtelsesplan for lokaliteten.

.....

663 Oust gård SØ

Slåttemark – Kalkslåtteenng Verdi: **A** Areal : ,88 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet består av tynne lag av marine sedimenter, til dels trolig skjellsand, og i en del partier av noe grunnlendt forvittringsjord. Det er de nedre og mest grunnlendte delene av en større eng som er avgrenset. Det er mulig at hele enga burde vært avgrenset.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av slåttemark (D01), utforming kalkslåtteenng (D0117). Naturtypen slåtteenng er kategorisert som sterkt truet (EN) i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2011. Historisk bruk av enga er trolig vekslende med både slått og beite. I og med at slått trolig er det som vil begunstige den artsrike vegetasjonen best er slåttemark valgt som naturtype. Vegetasjonstypen er iht. rødlista for vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) kategorisert som akutt truet (CR). Enga er i hovedsak åpen, men noe løv- og buskratt forekommer i nedre og søndre deler. De mest grunnlendte områdene i sørøst er vurdert som naturtypen åpen kalkmark med utforming åpen grunnlendt kalkmark.

Artsmangfold: Lokaliteten har en lavvokst, slåtteebegunstiget og meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter som smørbutikk, knollmjødurt (NT), nakkebær, rundbelg, blodstorkenebb, bakkemynte, kransmynte, bergmynte, dunkjempe, hjorterot, rødknapp, fagerknoppurt, gulmaure, kantkonvall, hestehavre, hengeaks, smaltimotei (EN), fjellrapp. Det er stor sannsynlighet for at lokaliteten har en viktig funksjon for insekter og sopp knyttet til kalkrik urterik mark. De nedre og søndre delene som er aller mest grunnlendte kan være interessante for moser og lav.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevdningen har opphørt for en god stund siden, men området slås trolig år om annet. Noe gjengroing med kratt og skog i sørøst.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Disse forholdene er tillagt vekt i verdivurderingen.

Verdivurdering: Slåttemarker og kalktørrenger i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter.

Naturtypen er vurdert som sterkt truet i Rødlista for naturtyper 2011. Areal, tilstand og arts mangfold tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for rydding av løvkratt og busker i sørøst. De frodigste arealene bør trolig slås år om annet, men det kan være tilstrekkelig og holde busk og tresjiktet under kontroll ved rydding. Eventuell slått bør utføres i første halvdel av august. Etter slått tørkes gresset et par dager på bakken for best mulig frøspredning, før det rakes sammen og fjernes fra enga. Oppslag av løvrenninger må regelmessig ryddes manuelt. Slått- og ryddeavfall må enten brukes tradisjonelt, eller brennes / dumpes på egnet sted utenfor den verdifulle lokaliteten. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres.

.....

664 Oust gård Ø

Åpen kalkmark – Nakent berg Verdi: **B** Areal : ,2 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. engtjæreblom, nikkesmelle (NT), bitterbergknapp, hvitbergknapp, knollmjødurt (NT), sølvmyre, rundbelg, harekløver, blodstorkenebb, bakkemynte, hjorterot, fagerklokke, gulmaure, hestehavre, smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdivintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdningen bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdningen har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er syrin i ferd med å bre seg inn på enga og har trolig allerede ført til gjenvokst av det som tidligere var åpen kalkmark. .

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er en svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av minst en truet art (EN) og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for tilstand og rødlistearter, men da området utgjør et forholdsvis lite areal trekkes verdien ned fra svært viktig til viktig (B verdi).
Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av krattvegetasjon, og særlig syrin, på lokalitetens øvre deler som er i ferd med å gro igjen. Dette området er så lite at det er ønskelig om hele det avgrensede arealet holdes åpent for trær og buskskjikt. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom.

.....

665 Lille Oustsund V

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 1,57 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, flekkgrisøre, storblåfjær, engtjæreblom, bitterbergknapp, hvitbergknapp, knollmjørdurt (NT), nakkebær, sølvmyr, rundbelg, skogkløver, blodstorkenebb, ormehode, bergmynte, dunkjempe, hjorterot, markmalurt, stjernetistel (NT), fagerknoppurt, skjermesveve, marianøkleblom, gulmaure, kantkonvall, fingerstarr, hestehavre, hengeaks, smaltimotei (EN).. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdn har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten-middels grad av gjengroing og forekomst av minst en truet art og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt, ungfuru og særlig einer. Naturlig hjemmehørende busker som f. eks. roser bør i større grad spares, samtidig som området preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres..

.....

666 Ringerikshaugene NØ

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 9,57 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Det meste av lokaliteten ligger innenfor Ringerikshaugene naturreservat.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og mindre partier nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. De sør- og sørøstvendte skråningene har grunnet jordsmonn og er sterkest eksponert. Disse arealene er for en stor del helt åpne. De høyereliggende flate delene er i ferd med å vokse igjen med furu, ask og einer og begynner å få et skogpreg, særlig i nord.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, flekkgrisøre, storblåfjær, gran, furu, einer, nikkesmelle (NT), krattsleie, bergskrinneblom, åkermåne, knollmjørdurt (NT), nakkebær, flekkmure, slåpetorn, skogkløver, blodstorkenebb, prikkperikum, dragehode (VU) (minst tre delpopulasjoner), bergmynte, dunkjempe, hjorterot, fagerklokke, markmalurt, stjernetistel (NT), engknoppurt, krattalant, marianøkleblom, hvitmaure, gulmaure, ask, vill-løk, liljekonvall, hestehavre, kalkgrønnaks, hjertegras, bergørkvein, smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdn har opphørt, går svært sakte. På de øvre deler av denne lokaliteten er det nå fare for at gjengroingen vil akselerere fort da det har etablert seg et tresjikt av furu og ask, samt einer som skaper mer skygge og bladnedfall, noe som vil føre til økt humusdannelse som igjen fremskynder gjengroingen.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst

av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for rydding av løvkratt, einer og ungfuru på de øvre delene av lokaliteten. I første omgang bør furu og einer ryddes og deretter ask, evt. også noe ask der denne står tett. Aska kan med fordel ringbarkes for så å tørke ut. Da lokaliteten bør små kratt av hjemmehørende busker spares. Helt i sør står det nå storvokst løvskog på tidligere dyrkamark som grenser til lokaliteten. Denne skaper mye skygge og strøfall av blader inn på de grunnlendte arealene. Denne veggen av løv bør fjernes eller evt. tynnes kraftig.

.....

667 Storenga N

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 3,73 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Nærmest hele lokaliteten ligger innenfor Ringerikshaugene naturreservat.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell. Området omfatter en kolle hvor det er de nordvendte delene som har de største kvalitetene per 2012.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. I sørlige deler kan området også beskrives som en åpen og urterik kalkfuruskog da gjengroingen her har kommet ganske langt.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. knollmjødurt (NT), dragehode (VU) (stor populasjon i den nordvendte delen), aksveronika (EN) og brudespore. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Gjengroingen har nå kommet ganske langt med skogpreg på deler av lokaliteten, særlig i sør.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten en svært godt utviklet kalktørreng med middels grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør tynnes furu i hele området og den storvokste løvskogen i nord bør tynnes kraftig. Småfuru og kratt bør generelt ryddes på hele lokaliteten. Alt plantemateriale som slås/kuttes må fjernes fra lokaliteten.

.....

668 Jaktodden SV

Strandeng og strandsump – Kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på skjellsand Verdi: **B** Areal : 1,39 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Området er kun vurdert overfladisk og bør registreres på nytt for å fastsette verdien på et bedre grunnlag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Oustøya i Bærum kommune og utgjør en lavvokst strandeng. Enga kan strekke seg lenger sørover, men dette er ikke undersøkt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjør en typisk utforming av saltsiveng

Artsmangfold: Strandenger i Indre Oslofjord kan ha et rikt mangfold av insekter og karplanter, men det er ikke gjort undersøkelser av arter knyttet til lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: I Indre Oslofjord sammenheng utgjør lokaliteten en forholdsvis stor strandeng som ikke er influert av takrør. Det ser ut til at lokaliteten kan være slått år om annet og holdes også mest trolig nede av beitende gjess.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes foreløpig som viktig (Bverdi) ut fra at eng ikke er gjengrodd med takrør og ser potensielt noe artsrik ut med bl. a. potensiale for gylden arter.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås og plantemateriale fjernes etter slått. Slått bør skje etter midten av august. Beite kan være aktuelt dersom dette er mulig å få til.

.....

669 Jaktodden S

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : ,29 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Lokaliteten er kun avstandsvurdert fra stien som går forbi.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f) og urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng, stedvis for holsvis frodig og stedvis ganske skrinn.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. knollmjødurt (NT) og smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Denne konkrete lokaliteten ser ut til å være velhevdet og bærer ikke preg av gjengroing.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av minst en truet art og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for tilstand og rødlistearter, mens arealet trekker verdien ned. Som en totalvurdering ut fra areal og kvaliteter er lokaliteten vurdert som viktig (B verdi), og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området er tilsynelatende velhevdet. Kratt og småtrær bør ryddes dersom det dukker opp i fremtiden.

.....

670 Jaktodden V

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : ,23 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Lokaliteten utgjør kun en smal stripe med gjenværende engvegetasjon i tilknytning til utslagssted på golfbanen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng, men kan ha vært del av mindre slåtteeng tidligere.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dragehode. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker og løvkratt på lokaliteten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av en mindre populasjon med dragehode og trolig flere truede arter. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten middels verdi for tilstand, areal og rødlistearter. Lokaliteten gis derfor verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten kan trolig slås i forbindelse med arbeidet på golfbanen. Engvegetasjonen bør slås i medio august og kratt bør ryddes. Det er trolig ikke nødvendig å foreta slått hvert år.

.....

671 Jaktodden

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 2,5 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. knollmjødurt (NT), blodstorkenebb, aksveronika (EN), dunkjempe, kantkonvall, dunhavre og smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørrang med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter (EN) og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Deler av de mest frodige engene kan trolig med fordel slås år om annet, særlig gjelder dette arealene som er under noe gjengroing av kratt i de midtre delene. Skjøtselen bør sees i sammenheng med skjøtsel av strandenga i sør. Alt plantemateriale må fjernes fra lokaliteten etter slått.

672 Lille Oust

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 1,72 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell. Området omfatter nordsiden av en kolle.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørrang. Den nordvendte beliggenheten gir en frodig variant av kalktørrang med bl. a. en del brudespore.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. nikkesmelle (NT), knollmjørdurt (NT), skogkløver, dragehode (VU) (stor populasjon), hjorterot, marianøkleblom, brudespore, hjerte gras og smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det finnes en del oppslag av einer, furu og gran, samt noe løvtrær som på forholdsvis kort sikt kan tette igjen det åpne engpreget og gi forandringer i vegetasjonen.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørrang med middels til liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: All buskvegetasjon av einer, furu, gran og løv bør fjernes fra lokaliteten. Alt plantemateriale som ryddes vekk må fjernes fra lokaliteten for å unngå gjødsling av enga. Slått bør vurderes kun dersom ekstensiv rydding ikke er tilstrekkelig for å holde området åpent.

673 Nicolaysens vei Ø

Slåtteeng – Kalkslåtteeng Verdi: **A** Areal : 1,58 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Området er kun overfladisk observert og bør undersøkes nærmere dersom det vurderes som aktuelt og gjenoppta skjøtsel.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet består av tynne lag av marine sedimenter, til dels trolig skjellsand, og i en del partier av noe grunnlendt forvittringsjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av slåtteeng (D01), utforming kalkslåtteeng (D0117). Naturtypen slåtteeng er kategorisert som sterkt truet (EN) i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2011. Historisk bruk av enga er trolig vekslende med både slått og beite. I og med at slått trolig er det som vil begunstige den artsrike vegetasjonen best er slåtteeng valgt som naturtype. Vegetasjonstypen er iht. rødlista for vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) kategorisert som akutt truet (CR). Enga er i hovedsak åpen, men noe løv- og buskratt forekommer i øst på nordsiden av lokaliteten.

Artsmangfold: Lokaliteten har en lavvokst, slåttebegunstiget og meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter som knollmjørdurt (NT), flekkmyr, slåpetorn, lakrismjelt, dragehode (VU) (stor forekomst over hele området), bergmynte, hjorterot, rødknapp, marianøkleblom og smaltimotei (EN). Det er stor sannsynlighet for at lokaliteten har en viktig funksjon for insekter og sopp knyttet til kalkrik urterik mark.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevdens har opphørt for en god stund siden, men opprettholdes nå delvis ved skjøtsel av golfbanearealene. Den vestre delen var i 2012 slått helt ned tidlig på sommeren noe som forhindrer blomstring og frøspredning. Den østre delen slås trolig år om annet for å holde området åpent.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Disse forholdene er tillagt vekt i verdivurderingen.

Verdivurdering: Slåttmarker og kalktørrenger i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter. Naturtypen er vurdert som sterkt truet i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten utgjør en slåtteeng som hevdes som en del av golfanlegget på Oustøya. Areal, tilstand og arts mangfold tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for rydding av løvkratt og busker, samt kanskje slått dersom rydding viser seg å ikke være tilstrekkelig for å opprettholde en en lysåpen engvegetasjon. Eventuell slått bør utføres årlig, eller evt. annethvert år, i første halvdel av august. Etter slått tørkes gresset et par dager på bakken for best mulig frøspredning, før det rakes sammen og fjernes fra enga. Oppslag av løvrenninger må regelmessig ryddes manuelt. Slått- og ryddeavfall må enten brukes tradisjonelt, eller brennes / dumpes på egnet sted utenfor den verdifulle lokaliteten. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres.

.....

674 Nicolaysens vei (bukt)

Strandeng og strandsump – Kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på skjellsand Verdi: **B** Areal : 1,96 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Området er kun vurdert overfladisk og bør registreres på nytt for å fastsette verdien på et bedre grunnlag.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Oustøya i Bærum kommune og utgjør en lavvokst strandeng. Enga ligger rundt en liten bukt

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjør en typisk utforming av saltsiveng, samt soneringer typisk for havstrand.

Arts mangfold: Strandenger i Indre Oslofjord kan ha et rikt mangfold av insekter og karplanter, men det er ikke gjort nærmere undersøkelser av arter knyttet til lokaliteten. Et bestand av strandkarse som er en noe uvanlig art i regionen ble imidlertid funnet inn mot bryggekant og asparges og bukkebeinurt ble registrert på et mindre areal med grusdominert strand.

Bruk, tilstand og påvirkning: I Indre Oslofjord sammenheng utgjør lokaliteten en forholdsvis stor strandeng som ikke er influert av takrør. Det ser ut til at lokaliteten kan være slått år om annet og holdes også mest trolig nede av beitende gjess.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes foreløpig som viktig (Bverdi) ut fra at enga ikke er gjengrodd med takrør og ser potensielt noe artsrik ut med bl. a. potensiale for gylden arter.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås og plantemateriale fjernes etter slått. Slått bør skje etter midten av august. Beite kan være aktuelt dersom dette er mulig å få til.

.....

675 Nicolaysens vei (odde)

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 1,9 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. Utformingen er av det skinnere slaget med lavvokst vegetasjon mye åpne flater uten urter.

Arts mangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. nikkesmelle (NT), knollmjørdurt (NT), bergmynte, hjorterot, fagerklokke, fagerknoppurt, kantkonvall, hestehavre, smaltimotei (EN) og fjellrapp. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker og furu på lokaliteten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det kartlagt filtarve som kan danne tette matter og fortrenge stedegen vegetasjon. Arten finnes kun på en mindre del av arealet.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten en svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Behovet for skjøtsel er ikke så stort på det meste av arealet på denne eksponerte lokaliteten. Det bør imidlertid ryddes noe kratt og delvis trær i enkelte partier slikt at engvegetasjonen kan utvikles bedre.

.....

676 Flisebukta Ø

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 6,79 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. Noe vekslende jorddybder fører til en mosaikk av tettvokst eng og mer glissen eng med mye innslag av lav og moser.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. flekkgrisøre, nikkesmelle (NT), knollmjørdurt (NT), blodstorkenebb, dragehode (VU) (meget stor populasjon i øst og en mindre i vest), bergmynte, dunkjempe, hjorterot, fagerknoppurt, marianøkleblom og smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmakssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. I vest er deler av området holdt som plen, noe som fører til at den urterike vegetasjonen ikke får blomstret og satt frø.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det registrert at syrin som er plantet rundt hage i nordøst sprer seg utover enga og vil på sikt kunne gjøre stor skade på stedegen vegetasjon.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Arealene i vest bør ikke slås før etter blomstring i slutten av juli. Syrin bør bekjempes der denne har etablert seg ut i engene og syrinhekken rundt hytte bør trimmes slik at ytterligere spredning ikke skjer på bekostning av verdifullt engareal.

677 Flisebukta V

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 3,39 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell. Mye av området brukes delvis som hage.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. Klimaksstadiet her er trolig kalkskog, men området er holdt åpent over tid og engvegetasjon har etablert seg.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. flekkgrisøre, knollmjørdurt (NT), rundbelg, lakrismjelt, blodstorkenebb, hjorterot, fagerklokke og fagerknoppurt. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmakssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter med høy trusselstatus noe som gjør den spesielt verdifull. Det som trolig er en kultivert mispel finnes i området.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og sannsynligheten for truede arter er svært stor. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike er registrert. Større furuer bør spares men tette holt bør åpnes opp noe. Krattvegetasjon og småtrær som kommer opp bør ryddes vekk år om annet og fjernes fra lokaliteten.

678 Hestehagebukta N

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : 7,62 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. Lokaliteten utgjør en noe avvikende variant i forhold til andre enger i området ved å ha svært store mengder med f. eks. fjellrapp.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. storblåfjær, engtjæreblom, knollmjørdurt (NT), slåpetorn, lakrismjelt, blodstorkenebb, dragehode (VU) (sparsomt på ett punkt), aksveronika (EN), markmalurt, dunhavre og fjellrapp. Liten lakrismjeltsekkemøll (EN) ble registrert indirekte ved gnag på blader av lakrismjelt. Det er stort

potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. På denne lokaliteten er det en del gjengroing av busker og kratt i vestre deler, mens de østre delene som utgjør en markert rygg innover i skogen er i ferd med å gro helt igjen.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med forekomst av flere truede arter (EN) og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi) selv om gjengroingen har kommet et stykke i de østre delene.

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru, særlig i øst. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres.

.....

679 Møllerenga SV

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 3,3 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f) og i mindre grad urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. storblåfjær, bitterbergknapp, hvitbergknapp, åkermåne, knollmjødurt (NT), sølvmyr, rundbelg, skogkløver, blodstorkenebb, dragehode (VU) (to mindre populasjoner), bergmynte, dunkjempe, hjorterot, rødknapp, markmalurt, engknoppurt, marianøkleblom, gulmaure, kantkonvall, hestehavre, hjertegrass, hengeaks og fjellrapp. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. På det som trolig har vært mer frodig eng tidligere, nærmest huset i øst, har det vokst igjen med i hovedsak askekratt.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter (EN) og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru etter hvert som dette dukker opp. Kantene mot skog bør også holdes lysåpne. Askeoppslaget nærmest huset kan med fordel hevdes som åpen eng. Dette krever trolig årlig slått i da det er dyper jord her og bedre vekstforhold. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres.

.....

680 Møllerenga S

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 2,23 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med små innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f). Det er også noe kantkratt i partier. Enga er forholdsvis tettvokst, men vurderes som grunnlendt kalkmark og ikke slåttemark da andelen moser og lav i bunnsjiktet er høyt og det er neppe nødvendig med annet enn ekstensiv hevd for å opprettholde engpreget.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. knollmjødurt (NT), nakkebær, flekkmyr, blodstorkenebb, dragehode (VU) (meget stor populasjon), bergmynte, dunkjempe, hjorterot, rødknapp, fagerknoppurt, kantkonvall og dunhavre. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er en svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing bortsett fra i kantene og det er gjort funn av en sårbar art og det er stort potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter og utforming uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Kantene av enga trues av gjengroing med en del kratt og ungskog. I hele det avgrensede området bør det ryddes kratt og ungskog i kantene for å holde området så åpent som mulig. Det bør vurderes tynning av noen større trær for å slippe mer lys inn på enga. Enkelbusker av hjemmehørende arter som roser og evt. slåpe kan spares.

.....

681 Møllerenga

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : ,71 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordvegetasjon (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. De øvre delene er så frodige at de er benevnt som slåttemark i mosaikken.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, engtjæreblom, murburkne, engnellik, bitterbergknapp, hvitbergknapp, åkermåne, knollmjødurt (NT), nakkebær, flekkmure, tiriltunge, skogkløver, blodstorkenebb, bakkemynte, dragehode (VU), bergmynte, aksveronika (EN), hjorterot, fagerklokke, marianøkleblom, hvitmaure, gulmaure, kranskonvall, fingerstarr, hestehavre, hengeaks, smaltimotei (EN), fjellrapp. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevden bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevden har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten, særlig i overgangen mellom golfbanen og enga i sør. Den øvre enga slås trolig år om annet i forbindelse med skjøtsel av golfbanen.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Hevd bør fortsette som i dag. For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru med noen års mellomrom på de skrinneste partiene, men enga i øvre del kan slås noe oftere. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres.

.....

682 Oustommen

Slåttemark – Kalkslåtteeng Verdi: **B** Areal : ,93 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Området er kun overfladisk observert og bør undersøkes nøyere dersom det vurderes som aktuelt og gjenoppta skjøtsel.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet består av tynne lag av marine sedimenter, til dels trolig skjellsand, og i en del partier av noe grunnlendt forvittringsjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av slåttemark (D01), utforming kalkslåtteeng (D0117). Naturtypen slåtteeng er kategorisert som sterkt truet (EN) i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2011. Historisk bruk av enga er trolig vekslende med både slått og beite. I og med at slått trolig er det som vil begunstige den artsrike vegetasjonen best er slåttemark valgt som naturtype.

Vegetasjonstypen er iht. rødlista for vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) kategorisert som akutt truet (CR). Enga er i hovedsak åpen, men noe løv- og buskkratt forekommer i øst på nordsiden av lokaliteten.

Artsmangfold: Lokaliteten er ikke nærmere undersøkt, men det er stor sannsynlighet for at lokaliteten har en viktig funksjon for insekter, karplanter og sopp knyttet til kalkrik urterik mark.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevden har opphørt for en god stund siden, men opprettholdes nå delvis ved skjøtsel av golfbanearealene. Den vestre delen var i 2012 slått helt ned tidlig på sommeren noe som forhindrer blomstring og frøspredning. Den østre delen slås trolig år om annet for å holde området åpent.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Disse forholdene er tillagt vekt i verdivurderingen.

Verdivurdering: Slåttmarker og kalktørrenger i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter. Naturtypen er vurdert som sterkt truet i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten utgjør en slåtteeng, som ikke lenger hevdes og er i ferd med å gro noe igjen. Dette forhold og forholdsvis lite areal gir verdi som viktig (B verdi) ut fra dagens kunnskap.

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for rydding av løvkratt, samt slått. Slåttene bør utføres årlig, eller evt. annethvert år, i første halvdel av august. Etter slått tørkes gresset et par dager på bakken for best mulig frøspredning, før det rakes sammen og fjernes fra enga. Oppslag av løvrenninger må regelmessig ryddes manuelt. Slått- og ryddeavfall må enten brukes tradisjonelt, eller brennes / dumpes på egnet sted utenfor den verdifulle lokaliteten. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres

.....

683 Oustommen N

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : 1,45 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med mye bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig en skrinng utgave av tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. Lokaliteten er en meget skrinng utgave av kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, knollmjørdurt (NT), bakkemynte, aksveronika (EN), stjernetistel (NT), dunhavre, hjertegras og fjellrapp. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmakssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er godt utviklet kalktørreng med middels grad av gjengroing og forekomst av flere en truet art og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy-middels verdi for tilstand og rødlistearter. Ut fra lite areal og noe gjengroings-/skogpreg vurderes lokaliteten under noe tvil som viktig (B verdi) og ikke svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for rydding av løvkratt, ungfuru og noe større skog. Det bør lages en gradvis overgang mellom skog og åpen mark på denne lokaliteten. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres.

.....

684 Hanseberget

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 4,07 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. Hele lokaliteten ligger i overgangen mellom åpen mark og skog og deler kan trolig best betegnes som kalkskog selv om vegetasjonen er forholdsvis lik. Mindre områder har engpreg med forholdsvis tett urterik vegetasjon.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, engtjæreblom, bergskrinneblom, knollmjørdurt (NT), slåpetorn, harekløver, blodstorkenebb, vill-lin, ormehode, bakkemynte, engknoppurt, kantkonvall, hjertegras og fjellrapp. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. Det ble gjort funn av fjell Cryptocephalus sericeus som er en typiske tørrbakkeart i Indre Oslofjord. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmakssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er generelt noe gjengroing med skog i kantene mot de mer åpne partiene.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten vurderes som en svært godt utviklet kalktørreng selv om det er noe gjengroingspreg i deler av området og det er ikke gjort funn av så mange av de typiske rødlistede karplantene for området. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og potensialet for rødlistearter, og vurderes som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt, ungfuru og skog i deler av området. Det bør skapes en enda mykere overgang mellom skog og åpne engarealer slik at det blir mer lys innenfor det avgrensede området. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom for å holde området åpent.

685 Munkebakken Ø

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: A Areal : 4,67 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Lokaliteten er kun befart fra kyststien som er alment tilgjengelig og ikke nøyere undersøkt inn på privat eiendom.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell. Lokaliteten består i hovedsak av en lang bratt sør og sørøstvendt skrent som er forholdsvis variert med tanke på vegetasjonstyper.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg, samt noe kalkskog. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), kalkfurskog og kantkratt (F5). Mye av lokaliteten har et rasmaskpreg, men er likevel valgt som åpen kalkmark da vegetasjonen er mye like denne og stedvis er engpreget mer markert.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, flekkgrisor, knollmjørdurt (NT), slåpetom, rundbelg, blodstorkenebb, ormehode, hjorterot, markmalurt, stjernetistel (NT), engknoppurt, fagerknoppurt, krattalant, kantkonvall og rødflangre. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark, stedvis åpen sand som bør være et interessant habitat for f. eks. bier. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmassopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Hvertfall deler av lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng/rasmark med liten grad av gjengroing og forekomst stort potensial for truede arter. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal og tilstand og middels verdi for rødlistearter. Samlet sett og vurdert for potensial for arter gis lokaliteten verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for en del rydding av løvkratt og ungsog. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetom, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike er registrert. Skogpartiene på toppen av skåringa bør holdes åpen. Alle store og gamle trær bør bevares ved rydding.

686 Fornebuveien 80

Slåtteeng – Kalkslåtteeng Verdi: A Areal : 3,07 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet består av tynne lag av marine sedimenter, til dels trolig skjellsand, og i en del partier av noe grunnlendt forvittringsjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av slåtteeng (D01), utforming tørr, meget baserik eng i lavlandet (D0106), men kunne nok også vært definert som åpen kalkmark (D20). Naturtypen slåtteeng er kategorisert som sterkt truet (EN) i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2011. De mest grunnlendte delene av enga ligger i grenseland mellom slåtteeng og åpen kalkmark. Historisk bruk av enga er trolig ganske vekslende med både slått og beite. Det er noe usikkert, men trolig er slått det som vil begunstige den artsrike vegetasjonen best, derfor er slåtteeng valgt som naturtype. Vegetasjonen er artsrik i feltsjiktet med flere interessante arter knyttet til tørr, meget baserik eng i lavlandet / knollmjørdurteng (G06/G16c). Vegetasjonstypen er iht. rødlista for vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) kategorisert som akutt truet (CR). Enga er i hovedsak åpen, men mye syrinkratt er tatt med i avgrensningen da disse arealene har stort potensial til å kunne få høynaturkvaliteter tilbake ved restaurering.

Artsmangfold: Lokaliteten har en lavvokst, slåttebegunstiget og meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. engnellik, nikkesmelle (NT), russekål, knollmjørdurt (NT), blodstorkenebb, dragehode (VU) (forholdsvis stor populasjon), bergmynte, hjorterot, fagerknoppurt og smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevdens har opphørt for en god stund siden. Dette har ført til et tykkere gressteppes, noe tykkere humuslag samt en begynnende gjengroing med busker og løvkratt. Den tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen går forholdsvis sakte. Det er usikkert hvordan lang tid uten skjøtsel har påvirket floraen, men det er helt sikkert at mengden med syrin har fortrengt mye verdifull kalkslåtteeng.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende på åpen kulturmark i Indre Oslofjord. På eller rett utenfor lokaliteten vokser store mengder syrin, noe blåhegg og mye russekål.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Slåtteenger og kalktørrenger i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter.

Naturtypen er vurdert som sterkt truet i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten utgjør en intakt slåtteeng, som ikke lenger hevdes, men som likevel har forholdsvis liten grad av gjengroing. Det er forekomst av flere truede arter og et generelt rikt arts mangfold. I henhold til faktaark for slåtteeng gis lokaliteten høy verdi for areal, artsrikedom og rødlistearter, og er med vekt på rødlistearter uten tvil svært viktig (A-verdi)

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for rydding av syrin og hvertfall deler av enga bør nok slås, men det er usikkert hvorvidt årlig slått er det mest optimale på lokaliteten. Kun deler av enga bør slås til å begynne med for å se hvilken respons vegetasjonen

har på slått. Den høyvokste vegetasjonen av bl. a. russekål på de øvre og vestre deler av lokaliteten bør slås tidlig for å unngå frøsetting og videre spredning inn i de verdifulle områdene.

687 Fornebuveien 50

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : 1,17 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell. Den ene av de to kollene som området utgjør er gravd ut. Kun gjenstående kanter er tatt med i avgrensningen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er definert som den prioriterte naturtypen åpen kalkmark (D20) da den har mye av den samme vegetasjonen med mye knollmjøddurt. Det har trolig stått mer skog her tidligere og området er ikke veldig grunnlendt, men hogst har gitt en engpreget vegetasjon som er særpreget for Indre Oslofjord.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. furu, hassel, vintereik, knollmjøddurt (NT), rogn, hjorterot, fagerklokke, hvitmaure, liljekonvall, kantkonvall, fingerstarr og snerprørkvein. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter selv om området er lite og noe fragmentert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått, men en nå en øy i et tungt utbygd område. Området har trolig vært mer åpen tidligere, før gjengroing med skog.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Områdets påvirkning med hogster, fyllinger, veitrafikk, samt at arealet er lite gjør at lokaliteten ikke vurderes som mer enn viktig (B verdi). Til tross for mye negativ påvirkning vurderes den urterike engvegetasjonen og ha en viktig funksjon for særlig insekter i et ellers hardt utbygd område.

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru. Enkeltrær av eik og furu kan spares i utkantene av lokaliteten, men det bør være så få at området beholder sitt lysåpne miljø. Det bør ryddes kvist stubber slik at det bli mulig å rydde området som eng i fremtiden.

688 Rolvstangen N

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : ,35 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, berggull, nikkesmelle (NT), bitterbergknapp, hvitbergknapp, nakkebær, rundbelg, skogkløver, blodstorkenebb, vill-lin, hundetunge, bakkemynte, bergmynte, aksveronika (EN), dunkjempe, hjorterot, fagerklokke, kattefot, gulmaure, liljekonvall, kantkonvall, hestehavre, dunhavre, hengeaks, smaltimotei (EN), fjellrapp. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel nå en del gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten. Den sørvendte delen av lokaliteten utgjør en rett avskåret bergvegg, trolig som resultat av kalkbruddsdrift.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. Bergveggen mot sør vokser igjen med villvin og de nedre delene av ryggen mot sjøen har til dels store bestander med gravbergknapp. Syrin finnes også på lokaliteten og fortrenger stedelegen vegetasjon.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen. Nærheten til Rolvstangen er av særlig verdi her.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter (EN) og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for en del rydding av løvkratt og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetom, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes og deponeres på egnet sted som hindrer videre spredning.

689 Rolvstangen S

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : 0,35 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Området er lite og kun observert på avstand og bør undersøkes nærmere. Teksten nedenfor er kun en generell tekst for denne naturtypen og verdien er antatt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har mest trolig en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter typiske for Indre Oslofjord. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake trolig vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Området ligger inne i en hage og holdes i dag trolig åpen som en del av hageskjøtselen.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord, særlig i forbindelse med bebodde arealer.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen. Nærheten til Rølvstangen er av særlig verdi her.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er en del av et større kalktørrengkompleks på Snarøya. Lokaliteten vurderes som rimelig intakt, men er liten. Verdien vurderes derfor som viktig (B verdi). Videre undersøkelser er imidlertid helt nødvendig for å kunne fastsette verdien endelig.

Skjøtsel og hensyn: Det er usikkert hvorvidt området trenger spesiell skjøtsel, dette bør avgjøres i forbindelse med videre undersøkelser.

690 Høvikodden

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 6,26 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, stormaure, smørbukk, flekkgrisøre, svartbukkne, furu, einer, alm (NT), knoppsmåarve, strandsmelle, blåveis, berberis, hvitdodre, hvitbergknapp, villrips, fløyelsmarikåpe, blåhegg, knollmjødurt (NT), nakkebær, kratthumleblom, sølvmore, tysk mure, teiebær, rognasal, svensk asal, rundbelg, tirltunge, sneglebelg, strandsteinkløver, skogkløver, tranehals, blodstorkenebb, geitved, prikkperikum, bakkefiol, bakkemynte, dragehode (VU) (kun en liten populasjon på noen få individer), bergmynte, lintorskemunn, mørkkongsslys, filtkongsslys, mørkveronika, aksveronika (EN), dunkjempe, leddved, hjorterot, rødknapp, blåkløkke, burot, engknoppurt, prestekrage, gullris, hvitmaure, gulmaure, ask (NT), liguster (NT), strandløk, liljekonvall, kantkonvall, fingerstarr, bergrørkvein, hengeaks, smaltimotei (EN), fjellrapp, flattrapp, samt fingerglye og skålglye på berg. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdningen har opphørt, går svært sakte. Det er likevel nå til dels mye gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten. Området er sterkt preget av bruk fra besøkende til området. Det aller meste av vegetasjonen i skråningen er likevel lite påvirket av tråkk. I forbindelse med rydding av kratt for ikke lenge siden er flis fra fliskutter dumpet i lokaliteten. Dette er meget uheldig da flis i slike mengder fungerer som kompost og forandrer vegetasjonsgrunnlaget dramatisk der det blir spredt, og i områder som påvirkes av næringsrikt sigevann fra disse denne komposten.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. Dette er også tilfelle for denne lokaliteten som er negativt påvirket av arter som gravbergknapp, kanadagullris, sprikemispel og vinterkarse som alle er vurdert som høyrisiko arter i henhold til norsk svarteliste for arter. Det bør være et særlig fokus på å bekjempe vinterkarse og kanadagullris som har det største potensialet på kort sikt til å fortrenge opprinnelig vegetasjon.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med en del gjengroing og forekomst av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi). Tilstanden vurderes som middels god med tanke på gjengroing og en del innslag av fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for en del rydding av løvkratt, busker og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes og deponeres på egnet sted som hindrer videre spredning. Dersom fliskutter brukes må flis kjøres bort og ikke spres i området. Delområder med frodig eng kan med fordel slås år om annet.

691 Prestejordet N

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : ,9 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. engtjæreblom, engnellik, knollmjødur (NT), sølvmyr, rundbelg, harekløver, tofrøvikke, blodstorkenebb, bakkemynte, bergmynte, aksveronika (EN), dunkjempe, hjorterot, marianøkleblom, hvitmaure, kantkonvall, hjertegras og smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. Det ble hørt sang av sangsikade (VU) på lokaliteten i 2012. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten og skogen brer seg inn fra nord og i nedkant mot golfbanen..

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter, noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike er registrert. Det er viktig at krattvegetasjonen og trær mellom golfbanen og lokaliteten holdes nede.

.....

692 Prestejordet NØ

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 4,85 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og sparsomt med nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. Engene har et variert preg med noe variasjon med tanke på engas tetthet av urter og gras.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. einer, bergskrinneblom, knollmjødur (NT), slåpetorn, lakrismjelt, harekløver, blodstorkenebb, bakkemynte, dragehode (VU) (to delområder med totalt flere hundre rosetter), bergmynte, smalkjempe, hjorterot, fagerklokke, prestekrage, smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten. De sørøstre områdene har blitt åpnet noe opp senere år, noe som har vært positivt for engvegetasjonen.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter, noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er en svært godt utviklet kalktørreng med moderat grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt, einer og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike er registrert.

.....

693 Prestejordet SØ

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 3,04 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng. Området er delvis noe skogkledd, men urterik eng dominerer inne i mellom trærne. Den nordvendte siden av biotopen er noe frodigere enn den sørvendte og har trolig noe dypere jordsmonn.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. engnellik, knollmjødur (NT), rundbelg, harekløver, dragehode (VU) (stor populasjon, noe oppdelt med mer enn 200 rosetter totalt), aksveronika (EN), hjorterot, fagerknoppurt, marianøkkelblom, hestehavre og smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmakssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt på lokaliteten og i deler er det store trær.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er en svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt, einer og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres. Skogen i området bør tynnes noe slik at det opprettholdes og videreutvikles et lysåpent preg i denne. Det bør vurderes om deler av lokaliteten er så frodig at årlig slått bør vurderes. Dette gjelder særlig de østre og nordre delene.

.....

694 Oust gård N

Slåttepark – Kalkslåtteeng Verdi: **A** Areal : 3,56 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012 i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Kun de østre områdene ble befart i 2012. Avgrensningen av søndre del er gjort etter avstandsvurdering og ortofoto.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er i hovedsak en slåttepark (D01) med utforming som svært grunnlendt og tørkeutsatt kalkslåtteeng med en mosaikk av åpen grunnlendt mark i partier. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med små innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og noe kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng som er så tettvokst at den er vurdert som slåtteeng og ikke grunnlendt kalkmark. Enga har partier som er svært grunnlendte hvor bunnsjiktet med moser og lav er like fremtredende som feltsjiktet med urter, mens det andre steder er et kompakt feltsjikt med urter og gress.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. bladfaks, engnellik, knollmjødur (NT), oksetunge, dragehode (VU) (En registrert populasjon helt i øst), bergmynte, hjorterot, fagerklokke, fagerknoppurt, liguster (NT), smaltimotei (EN). Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmakssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med særlig busker på lokaliteten. Enga slås i følge bestyrer på golfbanen år om annet.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På denne lokaliteten er det imidlertid ikke kartlagt fremmede arter noe som gjør den spesielt verdifull.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Dette forhold er tillagt vekt i verdisettingen.

Verdivurdering: Slåttepark med kalkutforming i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som direkte truet i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er en svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter og trolig potensial for mange fler. I henhold til faktaark for slåttepark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres. Dagens hevd fungerer godt, men det bør ryddes noe mer busker rundt dragehodelokaliteten i øst for at denne ikke skal gro igjen. Noen av ligusterbuskene bør imidlertid få stå igjen.

.....

695 Oust gård SV

Slåttepark – Kalkslåtteeng Verdi: **A** Areal : 2,29 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Vestre del av enga var klippet ved registrering og derfor vanskelig å kartlegge med tanke på karplanter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet består av tynne lag av marine sedimenter, til dels trolig skjellsand, og i en del partier av noe grunnlendt forvittringsjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av slåttemark (D01), utforming kalkslåtteeeng (D0117). Naturtypen slåtteeeng er kategorisert som sterkt truet (EN) i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2011. Historisk bruk av enga er trolig vekslende med både slått og beite. I og med at slått trolig er det som vil begunstige den artsrike vegetasjonen best er slåttemark valgt som naturtype.

Vegetasjonstypen er iht. rødlista for vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) kategorisert som akutt truet (CR). Enga er i hovedsak åpen, men noe løv- og buskkratt forekommer i øst på nordsiden av lokaliteten.

Artsmangfold: Lokaliteten har en lavvokst, slåttebegunstiget og meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter som knollmjødurt (NT), flekkmure, slåpetorn, lakrismjelt, dragehode (VU) (stor forekomst over hele området), bergmynte, hjorterot, rødknapp, marianøkleblom og smaltimotei (EN). Det er stor sannsynlighet for at lokaliteten har en viktig funksjon for insekter og sopp knyttet til kalkrik urterik mark.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevdten har opphørt for en god stund siden, men opprettholdes nå delvis ved skjøtsel av golfbanearealene. Den vestre delen var i 2012 slått helt ned tidlig på sommeren noe som forhindrer blomstring og frøspredning. Den østre delen slås trolig år om annet for å holde området åpent.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Disse forholdene er tillagt vekt i verdivurderingen.

Verdivurdering: Slåttemarker og kalktørrenger i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter.

Naturtypen er vurdert som sterkt truet i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten utgjør en slåtteeeng som hevdes som en del av golfanlegget på Oustøya. Areal, tilstand og arts mangfold tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for rydding av løvkratt, samt slått. Slåtten bør utføres årlig, eller evt. annethvert år, i første halvdel av august. Etter slått tørkes gresset et par dager på bakken for best mulig frøspredning, før det rakes sammen og fjernes fra enga. Oppslag av løvrenninger må regelmessig ryddes manuelt. Slått- og ryddeavfall må enten brukes tradisjonelt, eller brennes / dumpes på egnet sted utenfor den verdifulle lokaliteten. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres. Det er størst skjøtelseshov i øst hvor den tilliggende løvskogen med fordel kan åpnes noe opp for å få inn mer lys. Enkeltrær kan få vokse seg store, mens løvkratt fjernes.

.....

696 Oust gård S

Slåttemark – Kalkslåtteeeng Verdi: **A** Areal : 4,46 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet består av tynne lag av marine sedimenter, til dels trolig skjellsand, og i en del partier av noe grunnlendt forvittringsjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av slåttemark (D01), utforming kalkslåtteeeng (D0117). Naturtypen slåtteeeng er kategorisert som sterkt truet (EN) i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2011. Historisk bruk av enga er trolig vekslende med både slått og beite. I og med at slått trolig er det som vil begunstige den artsrike vegetasjonen best er slåttemark valgt som naturtype.

Vegetasjonen er svært artsrik og typiske for denne typen kalkeng i Indre Oslofjord. Den ligger lunt til og er trolig et viktig insekthabitat.

Vegetasjonstypen er iht. rødlista for vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) kategorisert som akutt truet (CR). Enga er åpen i partier, mens andre deler er noe gjengrodd.

Artsmangfold: Lokaliteten har en lavvokst, slåttebegunstiget og artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter som engtjæreblom, knollmjødurt (NT), blodstorkenebb, bakkefiol, bakkemynte, kransmynte, dragehode (VU), bergmynte, dunkjempe, rødknapp, fagerknoppurt, prestekrage, marianøkleblom, gulmaure, liljekonvall, smaltimotei (EN). Potensialet for et rikt arts mangfold knyttet til særlig insekter og markboende sopp vurderes som svært stort på denne lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevdten har opphørt for en god stund siden. Dette har ført til et tykkere gresstepp, noe tykkere humuslag samt en begynnende gjengroing med busker og løvkratt. Den tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen går forholdsvis sakte, men vestlige og øvre områder er allere sterkt preget av gjengroing.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Disse forholdene er tillagt vekt i verdivurderingen.

Verdivurdering: Slåttemarker og kalktørrenger i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter.

Naturtypen er vurdert som sterkt truet i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten utgjør en slåtteeeng som ikke er i aktiv hevd, men som likevel har svært høye biomangfold verdier. Ut fra størrelse, arts mangfold og tilstand naturtypens rødlistekategori gis verdien svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det i første rekke behov for rydding av kratt og skog. Slått bør avventes inntil området er ryddet og man ser om dette tiltaket er tilstrekkelig for å holde enga åpen eller om hele eller deler av arealet bør slås på noe sikt. Slått bør evt. gjennomføres i første halvdel av august. Etter slått tørkes gresset et par dager på bakken for best mulig frøspredning, før det rakes sammen og fjernes fra enga. Oppslag av løvrenninger må regelmessig ryddes manuelt. Slått- og ryddeavfall må enten brukes tradisjonelt, eller brennes / dumpes på egnet sted utenfor den verdifulle lokaliteten. Fremmede arter bør fjernes dersom slike registreres.

.....

Asker

379 Vestre vei 81

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : 1,56 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på vestre del av Nesøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Lokaliteten ligger til dels på private tomter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er en mosaikk av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, knollmjødurt (NT-2010), blodstorkenebb, geitved, dragehode (VU), hjorterot, stjernetistel (NT), brudespore. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har historisk trolig vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevden bidro til å holde strandbergene åpne. Etter utskillelse til private tomter er bruken endret, men har bidratt til å holde området åpent. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen går sakte. Det er likevel en del gjengroing med framfor alt ungfuru og einer, og i mindre grad nyperose og løvkratt.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På strandbergene vokser en del gravbergknapp og filtarrve. Sprikemispel finnes også.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere rødlistede arter (VU). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten middels verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og vurderes dermed som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing og for å få mer åpen mark er det behov for noe rydding av ungfuru, einer og løvkratt. Noe einer kan spares, liksom andre naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og rognasal. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede mispler bør fjernes.

.....

406 Hafsbukta Ø

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 5,58 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av BioFokus i 2000. Avgrensning og beskrivelse er oppdatert av BioFokus, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode sommeren 2012 på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på nordøstre del av Nesøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell. Lokaliteten ligger på en privat tomt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en rygg med grunnlendt mark, og nakent berg i svake skråninger ned mot vannet. Det er også mosaikk med kalkfurskog (F03) og rik strandeng (G0505). Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), kantkratt (F5) og kalkfurskog (B2a). Vegetasjonen kan samlet til stor del betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter. I engpartier på ryggen vokser dvergmispel, nyperose, knollmjødurt (NT-2010), nakkebær, rundbelg, blodstorkenebb, vill-lin, dragehode (VU), bergmynte, dunkjempe, gulmaure, rødknapp, markmalurt og engknoppurt. På de skrinne strandbergene vokser aksveronika (EN) og hjorterot. På overrislet mark på nordsiden vokser brudespore, rødflangre, leddved og storblåfjær. Dragehode vokser i spredte bestander, med en hovedforekomst på ryggen nær huset, og teller samlet minst 100 individer. I en strandeng mot øst vokser rikelig med tusengylden (EN), storengkall, strandvortemelk og strankryp. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevden bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevden har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt. Det er mulig at tomtene har en ekstensiv skjøtsel av arealet, men dette er ikke kjent.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På strandbergene vokser mye gravbergknapp, og noe vinterkarse. Blankmispel forekommer spredt, og syrin står ved huset.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en svært godt utviklet kalktørreng med forekomst av flere truede arter (EN). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal og rødlistearter, og middels verdi for tilstand. Med vekt på arter er lokaliteten uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for rydding av borealt løv, ask, berberis, ungfuru og fremmede mispler. Naturlig hjemmehørende busker som dvergmispel, slåpetorn, nyperose og geitved bør spares. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Syrin må ikke tillates å spre seg over enga nær huset. Gravbergknapp bør lukes vekk.

.....

433 Vendla

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : 2,34 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på sørøstre del av Nesøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt. Lokaliteten ligger på en privat tomt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med utforming grunnlendt mark. Det er en glidende gradient fra grusstrand, via åpen grunnlendt mark og til kalkfuruskog. Vegetasjonstype er en mosaikk av tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kalkfuruskog (B2a)..

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergmispel, engtjæreblom, knollmjødurt (NT-2010), rognasal, rundbelg, lakrismjelt, dragehode (VU), fagerklokke, stjernetistel (NT), fagerknoppurt, kantkonvall og gulmaure. Dragehode forekommer i et lite avgrenset bestand på 30-40 planter, og står inntil en ask og en syrin. Det er potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har historisk trolig vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Etter utskillelse til private tomter er bruken endret, men har bidratt til å holde området åpent. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen går sakte. Det er likevel betydelig gjengroing med framfor alt ungfuru og einer, og i mindre grad nyperose og løvkratt.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. Det er noen syrinbusker og en del fremmede mispler i området.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Det er flere lokaliteter med artsrik kalktørreng på østre Nesøya.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere rødlistede arter (VU). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten middels verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og vurderes dermed som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing og for å få mer åpen mark er det behov for rydding av ungfuru, einer og løvkratt. Noe einer kan spares, liksom andre naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og rognasal. Rydding bør gjøres årlig i starten og deretter gjentas med noen års mellomrom. Fremmede mispler bør fjernes, og syrin må ikke tillates å spre seg.

.....

584 Bjerkøya SV I

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 2,09 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus den 09.10.2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørsiden av Bjerkøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Lokaliteten ligger svakt sørøstvendt i sonen mellom skog i bakkant og sjø i nedkant. Det er mye bart fjell i dagen i de nedre deler og et tynt og ustabil lag med løsmasser i de øvre deler.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig bergknaus og bergflate (F3).

Artsmangfold: Feltsjiktet er meget sparsomt i lokaliteten, men enkelte varmekjære og kalkkrevende arter dukker opp. Forekomst av bl.a. rundbelg, gjeldkarve, stjernetistel (NT), engknoppurt, fagerknoppurt, fingerstarr. Det er potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Tørkestress har trolig vært hovedårsak til at lokaliteten har beholdt sitt åpne preg slik at kulturpåvirkning trolig er av mindre betydning.

Fremmede arter: Ingen spesielle registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er en godt utviklet utgave av åpen kalkmark med liten grad av gjengroing og forekomst av en nær truet (NT) art. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og nærhet og lav verdi for rødlistearter. Samlet vurderes lokaliteten til å være svært viktig (A-verdi)

Skjøtsel og hensyn: Ingen påkrevd.

.....

585 Bjerkøya SV II

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : ,46 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus den 09.10.2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørvestsiden av Bjerkøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Lokaliteten ligger på en slak kalkrygg med grunnlendt jordsmonn mellom en hytte og sjøen. Stedvis er det noe bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med en mosaikk av åpen grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6). Vegetasjonen kan betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. knollmjødurt (NT), rundbelg, vill-lin, prikkperikum, bergmynte, dunkjempe, gjeldkarve, markmalurt, stjernetistel (NT), fagerknoppurt, gulmaure, fingerstarr. Det er stor potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarksopp er det også stor potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har trolig lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte

marken gjør at gjengroingen, etter at hevdten har opphørt, går svært sakte. I nyere tid er det gjennomført en generell rydding av busker i forbindelse med hyttetomten og dette har medført at området har beholdt sitt åpne preg. Ved befaringen lå det fortsatt igjen noen hauger med nedkuttet kvist i lokaliteten.

Fremmede arter: Berberis er registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en godt utviklet kalktørreng og forekomst av to nær truede arter (NT). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten lav verdi for areal, middels verdi for rødlistearter og tilstand, og høy verdi for nærhet, og er samlet sett vurdert som viktig (B-verdi)

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru slik som det nylig har vært gjennomført. Hauger med avfall bør imidlertid fjernes umiddelbart fra lokaliteten. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Eventuelle fremmede arter bør fjernes.

.....

586 Bjerkøya V

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : 1,56 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus den 09.10.2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordvestsiden av Bjerkøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Lokaliteten er bratt med flere mindre bergvegger og med enkelte flater partier med grunnlendt jordsmonn. Det er kun den vestre delen som er befart på grunn av tidspress. Avgrensningen i den østre halvdelene er derfor usikker og bør sjekkes ut i felt ved en senere anledning. Avstandsvurderinger er gjort.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av grunnlendt mark og nakent berg. I indre deler er det overganger til naturtypen tørr kalkfurusog (F301). Vegetasjonstype er mosaikk av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), bergsprekk og bergvegg (F2), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), kantkratt (F5) og Tørr kalkfurusog (B2a). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. svartburkne, knollmjødurt, nakkebær, tirlunge, harekløver, blodstorkenebb, geitved, kransmynte, bergmynte, smalkjempe, dunkjempe, markmalurt, engknoppurt, gulmaure og kantkonvall. Det er potensial for en rik og sjelden insektsfauna. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ligger noe vanskelig tilgjengelig på nordsiden av Bjerkøya og har trolig vært lite påvirket av kulturell påvirkning. Det meste av området er naturlig åpent da den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen går svært sakte.

Fremmede arter: Ingen spesielle er registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Flere verdifulle lokaliteter finnes i nærheten.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en relativt godt utviklet kalktørreng, om enn nordvendt, med forekomst av flere typiske arter for kalktørrenger. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten middels verdi for areal og nærhet, høy verdi for tilstand og lav verdi for artsamangfold, og får med dette verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er ikke kartlagt godt nok for å kunne gi noen konkrete råd angående skjøtsel, men det antas gjengroingsproblematikken er lav, men tilstede.

.....

650 Odden 32

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : 1,03 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Naturtypen er skilt ut fra lokalitet BN00047690, en kalkskog som ble kartlagt i 2004.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på nordøstre del av Nesøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell.

Lokaliteten ligger til dels på privat tomt, og består både av flate strandberg og gratte skråninger. Avgrenses mot kalkfurusog og bebyggelse.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er en mosaikk av tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), kantkratt (F5) og tørr kalkfurusog (B2a).

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter. På det flate strandbergene vokser bl.a. knoppsmåarve, åkermåne, bergmynte, vill-lin, kransmynte, bergørkvein, fagerklokke, dunkjempe, fjellrapp og enghavre. I bakkant mot fjellet finnes geitved og rognasal. I skråningen, til dels i kalkfurusog og til dels i åpnere partier, vokser kantkonvall, liljekonvall, flekkgriseøre, nakkebær, bakkemynte, kalksvartburkne, dvergmispel, blodstorkenebb og dragehode (VU-2010). Dragehode vokser i en liten bestand oppe i en bratt skråning, og omfatter ca 25 individer. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdten bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdten har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt. Det er mulig at tomteier har en ekstensiv skjøtsel av de flate strandnære arealene, men dette er ikke kjent. Det ligger brygger ved sjøen, og det er noe ferdsel i deler av området.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På strandbergene vokser en del hvitsteinkløver, legesteinkløver, gravbergknapp, og sprikemispel.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en godt utviklet kalktørrang med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter (EN). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten middels verdi for areal, tilstand og arter, og vurderes dermed som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av borealt løv, ask og ungfuru på de flate strandbergen og i overgang mot de brattere partiene. Naturlig hjemmehørende busker som dvergmispel, slåpetorn, nyperose, rognasal og geitved bør spares. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes. Ved dragehodeforekomsten kan en gjerne fjerne et par små osp og einer.

651 Østre vei Ø

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 2,79 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Se også Bjureke og Hansen 2003.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på østre del av Nesøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, stedvis med bart fjell. Lokaliteten ligger på en privat tomt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstype er hovedsakelig tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6), med innslag av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørrang. Mindre partier, innerst i bukta på nordsiden samt i bukta på sørsiden, har slåttemarkspreg.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. storengkall, blåveis, knollmjørdurt, sølvmyr, rundbelg, harekløver, gullkløver, vill-lin, geitved, prikkperikum, kransmynte, dragehode (**VU-2010**), bergmynte, dunkjempe, hjorterot, rødknapp, blåknapp, fagerklokke, markmalurt, engknoppurt, marianøkleblom, gulmaure, vill-løk, brudespore (**NT**), hjertegras og berggrøkke. På de skrinne strandbergene vokser aksveronika (**EN**), og i et fuktigere engparti på sydsiden vokser rikelig med bukkebeinurt (**NT**). Dragehode vokser i tette bestander over store deler av tomta, og bestanden er anslått til over 500 individer. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskopp er det også stort potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt. Det er mulig at tomteier har en ekstensiv skjøtsel av arealet, men dette er ikke kjent.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På strandbergene vokser en del gravbergknapp, hvitsteinkløver og vinterkarse. Sprikemispel forekommer også.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Det er flere lokaliteter med artsrik kalktørrang på østre Nesøya.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en svært godt utviklet kalktørrang med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter (EN). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten høy verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og er med vekt på arter uten tvil svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing er det behov for noe rydding av løvkratt og ungfuru. Naturlig hjemmehørende busker som slåpetorn, nyperose og geitved bør i større grad spares, samtidig som områdets preg av hovedsakelig åpen mark opprettholdes. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom. Fremmede arter bør fjernes.

652 Østre vei V

Slåttemark – Kalkslåtteeng Verdi: **A** Areal : 3,39 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Se også Bjureke og Hansen 2003.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst på Nesøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet består av tynne lag av marine sedimenter, til dels trolig skjellsand, og i en del partier av noe grunnlendt forvittringsjord. Området består av en rygg som strekker seg ut i dyrka mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen utgjøres av slåttemark (D01), utforming kalkslåtteeng (D0117), men med små arealer med åpen kalkmark (D20). Naturtypen slåtteeng er kategorisert som sterkt truet (EN) i henhold til Norsk rødliste for naturtyper 2011. De grunnlendte delene av enga ligger i grenseland mellom slåtteeng og åpen kalkmark. Historisk bruk av enga er trolig ganske vekslende med både slått og beite. I og med at slått trolig er det som vil begunstige den artsrike vegetasjonen best av slåttemark valgt som naturtype. Vegetasjonen er artsrik i feltsjiktet med flere interessante arter knyttet til tørr, meget baserik eng i lavlandet / knollmjørdurteng (G06/G16c). Vegetasjonstypen er iht. rødlista for vegetasjonstyper (Fremstad og Moen 2001) kategorisert som akutt truet (CR). Inntil åkeren, spesielt på nordsida, er det en del mer høyvokst og nitrofil gras- og urtevegetasjon, som kan betegnes som frisk næringsrik "gammelang" (G14). Enga er i hovedsak åpen, men går mot øst over i, først åpen og deretter tettere, løvdominert (ask, selje, osp) skog. En del buskkratt og små løvholt med bjørk og selje finnes ute i enga.

Artsmangfold: Lokaliteten har en til dels lavvokst, slåttbegunstiget og meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. engnellik, åkermåne, knollmjørdurt (NT-2010), slåpetorn, harekløver, gullkløver, geitved, kransmynte, dragehode (**VU**), bergmynte, aksveronika (**VU**), hjorterot, fagerklokke, gulmaure, vill-løk, enghavre og hjertegras. Dragehode vokser framfor alt i overgangen mellom åpen skog og eng, og utgjør en bestand på flere hundre individer. Det er stort potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. Det er relativt mye slåpetornkratt i overgang mellom skog og åker.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten hører til et eldre kulturlandskap, som trolig har vært ekstensivt hevdet med slått og evt. beite. Den tradisjonelle hevdens har opphørt for en god stund siden. Dette har ført til et tykkere gressteppes, noe tykkere humuslag samt en begynnende

gjengroing med høyvokste arter som hundegras, hundekjeks og tistler, samt busker og løvkratt. Det er tendenser til utarming av floraen, og det er høy tid for å gjenoppta hevdnen.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende på åpen kulturmark i Indre Oslofjord. På lokaliteten vokser en del sprikemispel og spredt med kanadagullris.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til tørre, kalkrike enger og åpen kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende kulturmarksarter. Mange arter av karplanter, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Det er flere lokaliteter med artsrik kalktørrang på østre Nesøya.

Verdivurdering: Slåttmarker og kalktørranger i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter. Naturtypen er vurdert som sterkt truet i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten utgjør en intakt slåtteeng, som ikke lenger hevdes, men som likevel har forholdsvis liten grad av gjengroing. Det er forekomst av flere truede arter og et generelt rikt artsmangfold. I henhold til faktaark for slåttmark gis lokaliteten høy verdi for areal, artsrikedom og rødlistearter, og er med vekt på rødlistearter uten tvil svært viktig (A-verdi). **Skjøtsel og hensyn:** For å motvirke gjengroing er det behov for rydding av løvkratt og ungfuru, samt slått. Slått bør utføres årlig, eller evt. annethvert år, i første halvdel av august. Etter slått tørkes gresset et par dager på bakken for best mulig frøspredning, før det rakes sammen og fjernes fra enga. Oppslag av løvrenninger må regelmessig ryddes manuelt. Slått- og ryddeavfall må enten brukes tradisjonelt, kjøres til avfallsmottak, eller brennes / dumpes på egnet sted utenfor den verdifulle lokaliteten. Fremmede arter bør fjernes. Det bør utarbeides en egen skjøtelsesplan for lokaliteten.

.....

653 Bjerkøya NØ

Åpen kalkmark – Nakent berg Verdi: **B** Areal : 1,11 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på østre del av Bjerkøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, til stor del med bart fjell.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), i hovedsak med nakent berg (D2002), men med innslag av grunnlendt mark (D2001) opp mot skogkanten. Vegetasjonstypen er en mosaikk av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan samlet betegnes som kalktørrang.

Artsmangfold: Lokaliteten har en artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. villgulrot, bergskrinneblom, knollmjødurt (NT-2010), rognasal, blodstorkenebb, strandvortemelk, prikkperikum, gjeldkarve, stjernetistel (**NT**), engknoppurt, fagerknoppurt, ask, strandløk og kantkonvall. Det er potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake trolig vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdnen bidro til å holde arealene åpne. De nakne strandbergene holdes naturlig åpne, men i bakkant er det noe gjengroing med busker, furu og løvkratt.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På strandbergene vokser en del gravbergknapp og et kratt med rynkerose. Gullregn forekommer i skogkanten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Det er flere lokaliteter med åpen kalkmark på Bjerkøya.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har fine strandberg med liten grad av gjengroing og forekomst av flere rødlistede arter (NT). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten middels verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og vurderes dermed som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing kan det være ønskelig med noe rydding av ungfuru, einer og løvkratt. Framfor alt gullregn og rynkerose bør fjernes. Naturlig hjemmehørende busker som nyperose og rognasal bør spares. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom.

.....

654 Bjerkøya naturminne

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : 3,57 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Deler av lokaliteten ligger innenfor Bjerkøya naturminne (vern av fossilberg).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger strandnært på østre del av Bjerkøya i Indre Oslofjord. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt, til stor del med bart fjell.

Lokaliteten ligger til dels på private tomter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med en mosaikk av grunnlendt mark og nakent berg. Vegetasjonstypen er en mosaikk av bergknaus og bergflate av Oslofjordutforming (F3f), urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Vegetasjonen kan til dels betegnes som kalktørrang, mens andre deler er strandberg med lite vegetasjon.

Artsmangfold: Lokaliteten har en artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. dvergispel, villgulrot, lodnebregne, bergskrinneblom, knollmjødurt (NT-2010), lakrismjelt, blodstorkenebb, geitved, bakkefiol, bergmynte, gjeldkarve, markmalurt, stjernetistel (**NT**) og fagerknoppurt. Det er potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarskssopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdnen bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdnen har opphørt, går svært sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker, furu og løvkratt. Det er en flaggstang og noe bryggeanlegg ved stranda.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. På strandbergene vokser en del vinterkarse. Rynkerose forekommer et par steder.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Det er flere lokaliteter med åpen kalkmark på Bjerkøya.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har fine strandberg med liten grad av gjengroing og forekomst av flere rødlistede arter (NT). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten middels verdi for areal, tilstand og rødlistearter, og vurderes dermed som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing kan det være ønskelig med noe rydding av ungfuru, einer og løvkratt Rynkerose bør fjernes. Naturlig hjemmehørende busker som nyperose, dvergmispel og geitved bør spares. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom.

655 Bjerkøya bukta S

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **C** Areal : ,62 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østre del av Bjerkøya i Indre Oslofjord, . Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Jordsmonnet er grunnlendt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D20), med utformingen åpen grunnlendt kalkmark (D2001). Vegetasjonstype er urterik kant av blodstorkenebb-utforming (F4a), og kantkratt (F5). Lokaliteten utgjør en kantsone mellom åpen skog og grusstrand. .

Artsmangfold: Lokaliteten har en artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter. Av busker vokser bl.a. nyperose, geitved og berberis her. I feltsjiktet vokser villgulrot, åkermåne, tysk mure, skogflatbelg, blodstorkenebb, ormehode, engknoppurt, og store mengder stjernetistel (NT). Mer nitrogenkrevende arter som burot og skvallerkål forekommer også. Det er potensial for en rik insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdten har opphørt, går sakte. Det er likevel noe gjengroing med busker og ungfuru.

Fremmede arter: Fremmede arter fra hager m.m. er generelt ganske vanlig forekommende og i spredning på åpen kalkmark i Indre Oslofjord. Både villgulrot og ormehode regnes som fremmede arter, men vurderes å ha lav økologisk risiko.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen. Det er flere lokaliteter med åpen kalkmark på Bjerkøya.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stor potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten har en urterik kantvegetasjon med en stor bestand av stjernetistel (NT). I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten lav verdi for areal og arter, og middels verdi for tilstand. Samlet vurderes lokaliteten som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å motvirke gjengroing kan det være ønskelig med forsiktig rydding av ungfuru og berberis. Naturlig hjemmehørende busker som nyperose og geitved bør spares. Rydding bør gjentas med noen års mellomrom.

656 Bjerkøya bukta

Store gamle trær – Eik Verdi: **B** Areal : ,45 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus sommeren 2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en bukt på østre del av Bjerkøya i Indre Oslofjord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en stor gammel eik. Eika er bredkronet og har en brysthøydiameter på 140 cm. Treet mangler synlige hull og ser vitalt ut, men det er noen døde greinpartier. Treet har opptil 4 cm dyp sprekkebark.

Artsmangfold: Treet er ikke godt undersøkt for arter. Det kan være potensial for sjeldne og truede arter knyttet til gamle og hule trær, framfor alt av insekter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Treet står stort sett åpent i kant mellom plen og en tresatt kolle.

Del av helhetlig landskap: Det er ikke observert andre store trær på Bjerkøya.

Verdivurdering: Treet er stort og grovt. Det er foreløpig ikke hull eller spesielt mye død ved. Eika vurderes derfor som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Døde greiner bør ikke fjernes, ikke heller de som evt skulle falle på bakken.

721 Sandbukta N

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 5,04 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten skal erstatte evt. tidligere registrerte naturtyper. Sist oppsøkt av Kim Abel (BioFokus) den 11.07.2012 i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Mosaikkpreget lokalitet som har elementer av den kritisk truede vegetasjonstypen knollmjødurteng, kalkrike strandberg, kalkfurusog, grus og steinstrand og urterikt kantkratt. Engene er delvis ganske åpne, men også delvis under gjengroing av einer og småfuru. De ulike engpartiene er litt forskjellige ut fra eksposisjon og jorddybde, men alle er rike og kan karakteriseres under vegetasjonstypen knollmjødurteng. Typiske arter er knollmjødurt, blodstorkenebb, nikkesmelle, dragehode, hjorterot, hjertegras, fagerknoppurt, aksveronika, rødflangre, marianøkleblom, bertgmynte og bakkemynte. De rike kantkrattene har mange av de samme artene, men i tillegg kommer det inn slåpetorn og rosebusker. De kalkrike strandbergene har en rik flora av skorpelav og moser som er typiske for dette habitatet og potensialet for sjeldne og trua arter vurderes som høyt. I en bord mot sjøen er det en smal stripe med grus- og steinstrand hvor det vokser mye strandrisp. Kalkskogen er forholdsvis marginal i størrelse, men må sies å være ganske typisk utformet. Her vokser bl. a. vaniljerot.

Artsmangfold: Det er kun kartlagt fire rødlistede karplanter på lokaliteten, men antallet er trolig langt høyere. Potensialet for sjeldne og trua insekter vurderes som meget høyt. Det gjør det også for sopp, moser og lav. Den 11.07.2012 ble det registrert over 100 rosetter med dragehode rundt en plating på nordsiden av odden. Tett bestand over 8x8 meter pluss litt inn i skogen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er noe under gjengroing og påvirkes av fremmede arter.

Fremmede arter: gravbergknapp, krypmispel, m. fl.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshet i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsl, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Funn av kritisk truet vegetasjonstype, fire rødlistede plantearter og potensial for lang flere gir verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: All einer i området kan med fordel fjernes som et første tiltak. Videre kan alle furutrær med stammediameter under 10 cm tas bort. De friskeste engene kan med fordel slås i midten av august og plantemateriale fjernes.

727 Pilodden 18

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 1,49 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt den 11.07.2012 av Kim Abel i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Svært artsrik og sørvestvendt eng av knollmjødurtype som er vurdert som en kritisk truet vegetasjonstype. Karplantefloraen er rik med hjorterot, aksveronika, prestekrage, harekløver, knollmjødurt, litt dragehode, kransmynte, nakkebær, åkermåne, fagerklokke og bakkefiol m. flere. Av busker finnes leddved, slåpetorn og geitved.

Artsmangfold: Potensialet for et rikt mangfold av særlig insekter i denne varme lia vurderes som svært høyt. Den 11.07.2012 ble det registrert ett individ av dragehode i den nedre delen av lokaliteten. Forekomsten er sterkt truet av gjengroing og utskygging.

Bruk, tilstand og påvirkning: Hele det avgrensede området er under sterk gjengroing og påvirket negativt av svært mange inførte hagearter.

Fremmede arter: Det finnes mye gravbergknapp, gravmyrt, snøbærbusk, takløk og syrin m. fl.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshet i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsl, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Til tross for gjengroing og mye fremmede arter vurderes lokaliteten å ha høy verdi (A verdi). For at kvalitetene skal opprettholdes over tid er det helt nødvendig å foreta nødvendig skjøtsel av lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes kratt og buskas for å slippe inn så mye lys på enga som mulig. Større furutrær kan stå igjen. Fremmede arter bør bekjempes og de frodigste delene av enga bør slås i midten av august og plantemateriale fjernes.

728 Pilodden II

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 1,54 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt den 11.07.2012 av Kim Abel i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus. Naturtypen er i den forbindelse utvidet mot nordøst.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er svært mosaikkpreget og består av en miks av kalkskog og åpen grunnlendt kalkmark. De åpne partiene er typisk kalktørrang av knollmjødurt type som er rødlistet som kritisk truet (CR). Typiske plantearter er: Knollmjødurt, Blodstorkenebb, Dragehode (VU), Aksveronika (VU) og Hjertegras.

Artsmangfold: Denne typen tørrang er blant de mest artsrike naturtypene vi har i Norge og Nord-Europa. Det finnes et stort arts mangfold av karplanter, moser, sopp, lav og spesielt insekter. Potensialet for sjeldne og truede arter vurderes som stort også for denne lokaliteten. Den 11.07.2012 ble det registrert flere delpopulasjoner med dragehode innenfor avgrensningen.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshet i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsl, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Sjelden og truet naturtype med svært høyt arts mangfold og flere registrerte rødlistearter tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området er forholdsvis skrint og åpent med mange nakne kalkberg innimellom engpartiene. Det bør fortsettes og holdes åpent ved å rydde bort småkratt og busker som måtte komme opp.

729 Pilodden I

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 2,39 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt den 11.07.2012 av Kim Abel i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er svært mosaikkpreget og består av en miks av kalkskog og åpen grunnlendt kalkmark. Typisk kalktørrang av knollmjødurt type som er rødlistet som kritisk truet (CR). Typiske plantearter er: Murburkne, Nikkesmelle (NT), Blåveis, Dvergmispel, Knollmjødurt, Slåpetorn, Lakrismjelt, Blodstorkenebb, Geitved, Bakkefiol, Bakkemynte, Dragehode (VU), Bergmynte, Aksveronika (VU), Gjeldkarve, Artemisia campestris, Fagerknoppurt, Gullkremle, Mosegryle.

Artsmangfold: Denne typen tørrang er blant de mest artsrike naturtypene vi har i Norge og Nord-Europa. Det finnes et stort arts mangfold av karplanter, moser, sopp, lav og spesielt insekter. I tillegg til de rødlistede karplantene nevnt over er den sjeldne sommerfuglen liten

lakrismjeltsekkemøll (EN) funnet på lokaliteten. Den 11.07.2012 ble det funnet flere delpopulasjoner med dragehode i lokaliteten hvorav to av dem er store.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av området gror igjen med busker og småtrær.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsl, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Sjelden og truet naturtype med svært høyt artsmangfold og mange registrerte rødlistearter tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området er under delvis gjengroing av busker og småtrær. Det bør ryddes noe busker og småtrær, men noen større furutrær kan spares, samt enkelte småkratt av roser og slåpetorn. Særlig einer og tette bartrær som skygger mye på undervegetasjonen bør fjernes i sin helhet. De frodigste delene av arealet bør slås en gang i året i midten av august og plantematerialet bør fjernes. Einer og annet tett kratt bør holdes borte.

.....

731 Pilbogveien 14

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : ,38 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt den 11.07.2012 av Kim Abel i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordøst på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Liten flekk med velutviklet knollmjødurteng som er vurdert som en kritisk truet vegetasjonstype. Her vokser det dragehode, knollmjødurt, aksveronika, blodstorkenebb, hjorterot og andre typiske karplanter for denne vegetasjonstypen. Enga er forholdsvis skinn og de ytre delene mot stien er preget av åpent berg med lav og moser, samt mye gravbergknapp.

Artsmangfold: Potensial for lav og moser knyttet til kalkberg, samt insekter som er knyttet til vegetasjonen på rik og eksponert kalkeng.

Den 11.07.2012 ble det registrert seks rosetter med dragehode (VU) i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gjengroing og fremmede arter.

Fremmede arter: Kanadagullris, gravbergknapp, samt flere andre hagerømlinger..

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsl, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Grunnet lite areal og mye påvirkning fra fremmede arter gis lokaliteten verdi som viktig (B verdi) og ikke svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Fremmede arter bør bekjempes og det bør ryddes kratt for å slippe mest mulig lys til på lokaliteten.

.....

732 Furuholmsveien 33 I

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : ,9 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt den 11.07.2012 av Kim Abel i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordøst på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Meget velutviklet kalktørreng av knollmjødurttype som er vurdert som en kritisk truet vegetasjonstype. Området inneholder en mosaikk mellom forholdsvis friske engpartier med noe jordsmonn via skinnere partier med mye kantkonvall til mose- lav bevokste kalkberg. Av karplanter ble det registrert nikkesmelle (**NT**), knollmjødurt, slåpetorn, tranehals, blodstorkenebb, bakkemynte, dragehode (**VU**), bergmynte, aksveronika (**VU**), hjorterot (**NT**), markmalurt, engknoppurt, fagerknoppurt, marianøkleblom, gulmaure, kantkonvall, brudespore (**NT**), enghavre, hjertegras og fjellrapp. Det finnes en rekke sjeldne skorpelaver på bergene hvorav Squamarina degelii (**EN**) er den mest sjeldne. Av moser finnes bl. a. de kalkkrevende artene granmose, labbmose, putehårstjerne og putevrimose.

Artsmangfold: Potensialet for en svært rik insektfauna og interessant sopparter vurderes som meget stor. Den 11.07.2012 ble det registrert to forekomster av dragehode i lokaliteten. En med en rosett i blomst og en med to rosetter som ikke var i blomst.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert noen spesielt negativ påvirkning på lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsl, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Svært velutviklet kalktørreng med en rekke rødlistearter og potensial for flere tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Mot sør er skogen begynt å bli veldig tett. Her kan det med fordel åpnes noe. Fjerne noe store trær, samt mange av de små trærne som begynner å etablere seg nærmere enga og inne i skogen. Det har tidligere trolig vært åpen eng helt ned til veien i sør. I stedetfor å ta ned hele skogen kan den åpnes forsiktig og jobbe for å beholde engpreget inne i den. Skogen er ikke inkludert i lokaliteten, men bøe kanskje bli det på sikt om den skjottes riktig.

.....

736 Furuholmsveien 26

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **B** Areal : ,21 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Naturtypeangivelsen er revidert 13.05.2011 av Kim Abel i forbindelse med opprettelsen av den utvalgte naturtypen åpen grunnlendt kalkmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en liten kolle med for Indre Oslofjord typisk kalktørrengvegetasjon med bløstorkenebb og knollmjødurt som dominerende arter. Knollmjødurt er vurdert som en kritisk truet vegetasjonstype.

Artsmangfold: De tre rødlistede karplantene hjorterot, aksveronika og dragehode er registrert, alle med gode bestander størrelsen på lokaliteten tatt i betraktning.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gjengroing er en akutt trussel mot denne lokaliteten.

Fremmede arter: Syrin er i ferd med å ta over lokaliteten og filterarve er også et problem.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsl, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt B verdi og ikke A verdi pga. størrelsen og det at den er i ferd med å gro igjen med syrin. Det er imidlertid ganske sannsynlig at også denne flekken har en svært viktig funksjon for mange av de truede artene i Indre Oslofjord.

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes vekk syrin fra hele lokaliteten og mot kantene. Filterarve bør lukes vekk der denne er svært dominerende. Plantemateriale som fjernes brennes eller komposteres. Vegetasjonsn kan med fordel slås en gang i året i midten av august med påfølgende fjerning av plantemateriale.

.....

738 Furuholmsveien 20 I

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 2,46 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Naturtypeangivelsen er revidert 13.05.2011 av Kim Abel i forbindelse med opprettelsen av den utvalgte naturtypen åpen grunnlendt kalkmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordøst på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Typisk kalktørreng av knollmjødurt type som er rødlistet som kritisk truet (CR). Typiske plantearter er: Nikkesmelle (**NT**), Dvergmyspel, Knollmjødurt, Harekløver, Bløstorkenebb, Bakkemynte, Kransmynte, Dragehode (**VU**), Bergmynte, Aksveronika (**VU**), Hjorterot (**NT**), Artemisia campestris, Fagerknoppurt, Gulmaure, Hjertegrass, Snerprørkvein og Fjellrapp. Denne engtypen er i tillegg til å være sjelden i seg selv svært artsrik med tanke på karplanter, lav, moser og særlig insekter. Området er noe ulik med tanke på jorddybde og de østlige delene som har noe tykkere jorddekke er i ferd med å gro noe igjen av busker og kratt.

Artsmangfold: I tillegg til de rødlistede karplantene som er nevnt over kan lokaliteten inneholde en rekke sjeldne og trua arter av insekter, moser og lav, men det er ikke gjort undersøkelser for disse gruppene.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er trolig påvirket av beitebruk/slått fra tidligere tider.

Fremmede arter: Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsl, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Meget velviklet kalktørreng av knollmjødurt type som er vurdert som kritisk truet (CR). Funn av flere rødlistede arter og stort potensial for flere gir verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør fjernes krattskog som kommer opp og de frodigste delene av engene bør forsøkes slås i midten av august og plantemateriale fjernes fra lokaliteten. Eksisterende kvisthaug bør fjernes. Det bør vurderes å åpne opp helt ned til sjøen å inkludere strendengarealer i arealet som slås.

.....

741 Furuholmsveien 37 S

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : ,38 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt den 11.07.2012 av Kim Abel i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvest på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter. Området utgjør en forhøyning og er omgitt på alle kanter av det som tidligere er fulldyrkede arealer, men som nå har ligget brakt noen år.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Typisk kalktørreng av knollmjødurt type som er rødlistet som kritisk truet (CR). Typiske plantearter er: Knollmjødurt, Sølvmyr, Svarterteknapp, Harekløver, Tranehals, Prikkperikum, Bakkemynte, Dragehode (**VU**), Bergmynte, Aksveronika (**VU**), Hjorterot (**NT**), Engknoppurt, Kanadagullris, Hvitmaure, Taksrør. Området grenser mot tidligere dyrkamark som nå er i ferd med å gro helt igjen med kanadagullris og det er også innslag av taksrør da det er kort vei ned mot strandeng som er grodd igjen med denne arten. Midt oppe på kollen er det et lite og tett lindeholt. Gjenvokstningen med kanadagullris går seinere innenfor lokalitetsgrensene da jordlaget er grunnere og tørrere her enn utenfor de.

Artsmangfold: Potensialet for at lokaliteten huser et stort antall insektarter vurderes som høyt. Den 11.07.2012 ble det registrert t4 rosetter med dragehode (**VU**) i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten står i akutt fare for å gro igjen og infiseres av fremmede arter.

Fremmede arter: Kanadagullris finnes i store mengder rundt hele lokaliteten. Nedre deler mot strandeng kan vokse igjen med taksrør.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsl, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Svært verdifull å sårbar vegetasjonstype som er vurdert som kritisk truet og funn av to sårbare arter, samt potensiale for langt flere gir verdi som svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten utgjør et lettskjøttet areal som trolig kan slås med vanlig traktor eller tøylstraktor. Arealet bør hvertfall frem til kanadagullrisen er bekjempet, slås en gang i året i midten av august. Arealene rundt bør slås før kanadagullrisen begynner å spre seg om høsten. Alt plantemateriale bør fjernes fra lokaliteten. Lindeholtet kan med fordel friseres litt for å slippe mer lys inn på større deler av enga. Bør gjøres ved å fjerne de minste skuddene.

761 Ladeveien N I

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 2,05 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt den 11.07.2012 av Kim Abel i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus og avgrensningen ble i den forbindelse justert noe.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør (sørvest for Viernbukta) på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter. **Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:** Typisk kalktørreng av knollmjørdurt type som er rødlistet som kritisk truet. Svært artsrike økosystemer som er viktige for både karplanter, sopp, lav, moser og ikke minst insekter. Følgende arter er registrert på lokaliteten: Berberis, Knollmjørdurt, Slåpetorn, Harekløver, Gullkløver, Skogkløver, Blodstorkenebb, Geitved, Bakkemynte, Kransmynte, Dragehode (**VU**), Bergmynte, Aksveronika (**VU**), Dunkjempe, Gjeldkarve, Hjorterot (**NT**), Rødknapp, Fagerknoppurt, Marianøkleblom, Hvitmaure, Kantkonvall, Hjertegrass, Knegras, Meligethes norvegicus (**EN**). Det er i tillegg registrert en rekke rødlistede sommerfuglarter som med stor sannsynlighet har denne lokaliteten og omkringliggende arealer som sine viktigste levesteder på Brønnøya.

Artsmangfold: Den 11.07.2012 ble det registrert flere delpopulasjoner med dragehode (**VU**) innenfor avgrensningen. Totalt sett over 400 rosetter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har vært under gjengroing i flere år, men har fortsatt store naturkvaliteter. Det foreligger en bebyggelsesplan for eiendommen.

Fremmede arter: Det vokser kanadagullris på de tidligere oppdyrkede arealene rundt den kartlagte lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshet i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsel, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Funn av kritisk truet naturtype som er levested for svært mange høyt rødlistede arter tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Enga bør slås i midten av august og plantemateriale fjernes. Krattskog og busker i tilknytning til skogen kan fjernes for å utvide engarealet. All bebyggelse på lokaliteten vurderes som sterkt negativt.

764 Ladeveien N

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 1,02 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er kartlagt av BioFokus den 11.07.2012, i forbindelse med kartlegging av åpen kalkmark og dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Indre Oslofjord på østsiden av Brønnøya i kant av Viernbukta naturreservat i Asker kommune. Området hører geologisk til Oslofeltet, og berggrunnen består av kalkrike kambrosiluriske sedimentbergarter. Lokaliteten ligger på en slak kalkrygg med grunnlendt jordmonn mellom en hytte i indre deler og og reservatet og strandeng i ytre deler.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er en åpen kalkmark (D19), med åpen grunnlendt mark, men dette er en lokalitet som ligger i grenseland til å bli kartlagt som slåttemark på grunn av et frodig feltsjikt. Vegetasjonstype er tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6) også nevnt knollmjørdurteng, en kritisk truet vegetasjonstype. Vegetasjonen kan betegnes som kalktørreng.

Artsmangfold: Lokaliteten har en meget artsrik flora av varmekjære og kalkkrevende arter, med forekomst av bl.a. knollmjørdurt (**NT**), sølvmaure, bakkemynte, kransmynte, dragehode (**VU**), bergmynte, aksveronika (**EN**), gulmaure, hjertegrass. Det er stor potensial for en rik og sjelden insektsfauna med arter knyttet til åpen, varm, solrik og urterik mark. For andre artsgrupper som lav, moser og grasmarkssopp er det også stor potensial for forekomst av sjeldne og rødlistede arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har trolig lenger tilbake vært del av et kulturlandskap, ekstensivt hevdet med beite / slått.

Hevdintensiteten på de grunnlendte arealene var trolig svært lav, men hevdens bidro til å holde engene åpne. Den grunnlendte og tørkeutsatte marken gjør at gjengroingen, etter at hevdens har opphørt, går svært sakte. I nyere tid er det gjennomført en generell rydding av busker i forbindelse med at lokaliteten er tilknyttet en hytteomt og dette har medført at området har beholdt sitt åpne preg. Trolig har også området vært slått en gang iblandt, men dette er ikke sjekket ut med hytteeier. Slitasjen var ved befaringstidspunktet liten, men ved mye bruk av området vil slitasje kunne være en betydelig negativ påvirkning i lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av hotspot-elementet knyttet til åpen, grunnlendt og kystnær kalkmark i Indre Oslofjord, med en rik og unik flora og fauna av varmekjære og kalkkrevende arter. Mange arter av karplanter, lav, moser, sopp og insekter er knyttet til dette elementet og regionen, og er avhengige av et tett nettverk av intakte forekomster av denne spesielle naturtypen.

Verdivurdering: Åpen kalkmark i Oslofeltet er et hotspot-miljø med stort potensial for forekomst av rødlistede arter, og naturtypen er vurdert som sårbar i Rødlista for naturtyper 2011. Lokaliteten er svært godt utviklet kalktørreng med liten grad av gjengroing og forekomst av flere truede arter. I henhold til faktaark for åpen kalkmark gis lokaliteten middels verdi for areal og høy verdi for tilstand, rødlistearter og nærhet. I tillegg er det forekomst av en kritisk truet vegetasjonstype, og samlet sett vurderes lokaliteten til å være svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fortsette den eksisterende skjøtselen av området, det vil si å holde eng fri for kratt og småfuru. Kantene rundt eng bør åpnes mer for å skape bedre lysforhold på selve eng.

766 Slottsveien Ø II

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 7,73 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Deler av lokaliteten er vernet som naturreservat. Naturtypeangivelsen er revidert 13.05.2011 av Kim Abel i forbindelse med opprettelsen av den utvalgte naturtypen åpen grunnlendt kalkmark og ytterligere supplert med artsinformasjon den 30.03.2012 fra Kristina Bjureke sine kartlegginger av åpen grunnlendt kalkmark i 2010. Det er valgt å bruke avgrensningen fra registreringene i 2009 fremfor avgrensningene i 2010 på grunn av at de stemmer bedre overens med definisjonen av åpen grunnlendt kalkmark som ligger til grunn i faggrunnlaget for handlingsplanen for åpen grunnlendt kalkmark fra 2011. Sist besøk av Kim Abel den 11.07.2012 i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag fra Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en mosaikk av grunnlendt kalkeng av knollmjødurtype vurdert som kritisk truet og åpne kalkberg med lav- og mosevegetasjon. Karplantefloraen er meget artsrik og velutformet med en rekke typiske arter som knollmjødur, blodstorkenebb, aksveronika, nikkesmelle og hjorterot. På åpne berg finne en rekke sjeldne og truede lavararter som er typiske for kalkbergshabitater i Indre Oslofjord.

Artsmangfold: Det er registrert rødlistearter av karplanter, lav og insekter, totalt 9 ulike arter: nikkesmelle (NT), dragehode (VU), aksveronika (VU), hjorterot (NT), brudespore (NT), Lobothallia radiosa (VU), Squamarina degelii (EN), Thyrea confusa (DD), dragehodeglansbille (EN). Den 11.07.2012 ble det registrert to delpopulasjoner med dragehode utenfor naturreservatet i sørvest.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av engene er noe utsatt for gjengroing og det er en del tråkkslitasje på en del av kalkbergene.

Fremmede arter: Gravbergknapp på skrinne berg og kanadagullris på frodigere engpartier mot veien. Ellers berberis, vinterkarse, dielsmispel, sprikemispel, hvitsteinkløver, ormehode.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsel, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Funn av kritisk truet naturtype med funn av en rekke sjeldne og truede arter tilsier verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes noe kratt og småtrær som kommer opp. De frodigere engpartiene kan med fordel slås i midten av august og planemateriale fjernes fra lokaliteten.

.....

772 Viernbuktodden I

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: A Areal : 1,67 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt av Kim Abel (BioFokus) den 12.07.2012 i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordøst for Viernbukta på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Sammensatt lokalitet med blanding av kalktørreng og strandberg. Svært rik flora med funn av flere rødlistede karplanter. Vegetasjonen er mange steder av den kritisk truede typen knollmjødurtenng.

Artsmangfold: På berg vokser det murburkne og svartburkne, mens engene preges av dragehode, aksveronika, hjorterot og brudespore i vest. På lakrismjelt finnes den rødlistede sommerfuglen liten lakrismjeltsekkemøll. Potensialet for sjeldne moser, sopp, lav og insekter vurderes som ganske høyt. Den 12.07.2012 ble det talt minst 60 rosetter med dragehode (VU) i lokaliteten.

Fremmede arter: Diverse hageplanter.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsel, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Eksponerte engsamfunn med rik flora og stort potensial for en rik insektfauna gir verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes noe kratt og småskog der det blir mye skygge ned på enga. Hageplanter bør holdes i sjakk ved at de klippes før frøspredning, evt. fjernes helt dersom de har spredt seg utenfor tiltenkt voksested.

.....

784 Vendelveien 49

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: A Areal : 1,68 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt av Kim Abel (BioFokus) den 12.07.2012 i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Velutviklet kalktørreng av knollmjødurtype som er vurdert som en kritisk truet vegetasjonstype. Enga inneholder alle typiske engarter for denne typen slik den er utviklet i Indre Oslofjord. Typiske arter er nikkesmelle, knollmjødur, aksveronika, dragehode, bakketimian, hjorterot og blodstorkenebb. Området veksler mellom forholdsvis frisk eng med noe tykkere jorddekke, skrinne partier med mye kantkonvall, åpent berg med lav og mosedeekte berg. Alle fire utformingene kan potensielt inneholde flere sjeldne og trua arter innenfor organismegruppene lav, moser, sopp og insekter.

Artsmangfold: Den sjeldne markboende soppen vridt køllesopp (*Clavulinopsis fusiformis*) ble funnet på enga. Den 12.07.2012 ble det talt ca 20-30 rosetter med dragehode (VU) i lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsel, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Kritisk truet vegetasjonstype med funn av en rekke rødlistede arter, samt potensial for langt fler gir verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: De friskeste delene av enga med den tetteste og høyeste vegetasjonen kan med fordel slås i midten av august og plantemateriale fjernes. I nord, ut mot odden, kan det gjerne åpnes noe opp for å slippe til mer lys på engarealene her. Siden området er nordvendt er det viktig at området blir mer skyggefult. Småtrær som kommer opp på enga bør fjernes.

.....

787 Vendelveien-Ostsundveien

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: A Areal : 1,13 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt av Kim Abel (BioFokus) den 12.07.2012 i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger helt nord på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består i hovedsak av den kritisk truede vegetasjonstypen knollmjødurtenng hvor det bl. a. er påvist aksveronike (VU), hjorterot (NT), dragehode (VU) og hjerte-gras. Lokaliteten vurderes å ha et stort potensial for markboende sopp, lav, moser og særlig insekter.

Artsmangfold: Den 12.07.2012 ble det talt minst 40 rosetter med dragehode (VU) i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av enga trues delvis med spredning av hagelupin, mispler og syrin.

Fremmede arter: Det finnes hagelupin, syrin og mispler i hagen.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsel, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Funn av kritisk truet naturtype med tre rødlistede karplanter og stort potensial for et stort mangfold fra andre organismegrupper gir verdi som svært viktig (A verdi). Store deler av enga er godt utviklet, åpen og er lite påvirket av fremmede arter.

Skjøtsel og hensyn: Misplene nærmest huset som kryper utover og dekker bl. a. dragehodene bør fjernes i så stor grad som mulig. Lupinene bør kuttes ned seiest rett etter blomstring og må ikke få spre seg ytterligere. Denne arten har stort ødeleggende potensial på denne lokaliteten selv om de i dag er sparsom til stede. Syrin bør holdes i sjakk med beskæring der de skygger mye ned på enga.

.....

789 Nordre brygge SØ

Åpen kalkmark – Åpent grunnlendt kalkmark Verdi: **A** Areal : 4,38 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus høsten 2009 i forbindelse med reguleringsplanarbeider på øya. Lokaliteten er sist oppsøkt av Kim Abel (BioFokus) den 12.07.2012 i forbindelse med kartlegging av dragehode på oppdrag for Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord på Brønnøya som i sin helhet består av rike kalkbergarter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Velutviklet kalktørreng av knollmjødurtype som er vurdert som en kritisk truet vegetasjonstype. Enga inneholder alle typiske engarter for denne typen slik den er utviklet i Indre Oslofjord. Typiske arter er nikkesmelle, knollmjødur, aksveronika, dragehode, bakketimian, hjorterot og blodstorkenebb. Området har mye frisk eng med noe tykkere jorddekke enn mange andre lokaliteter. Stedvis er det skrinne partier med mye kantkonvall, åpent berg med lav og mosedekte berg. Alle utformingene kan potensielt inneholde flere sjeldne og trua arter innenfor organismegruppene lav, moser, sopp og insekter. Lokaliteten utgjør ett av de største kalktørreng fragmentene på Brønnøya og særlig arealene ned mot sjøen skiller seg i type fra mange av de andre noe skrinne utformingene.

Artsmangfold: Den 12.07.2012 ble det talt minst 19 rosetter med dragehode (VU) i lokaliteten.

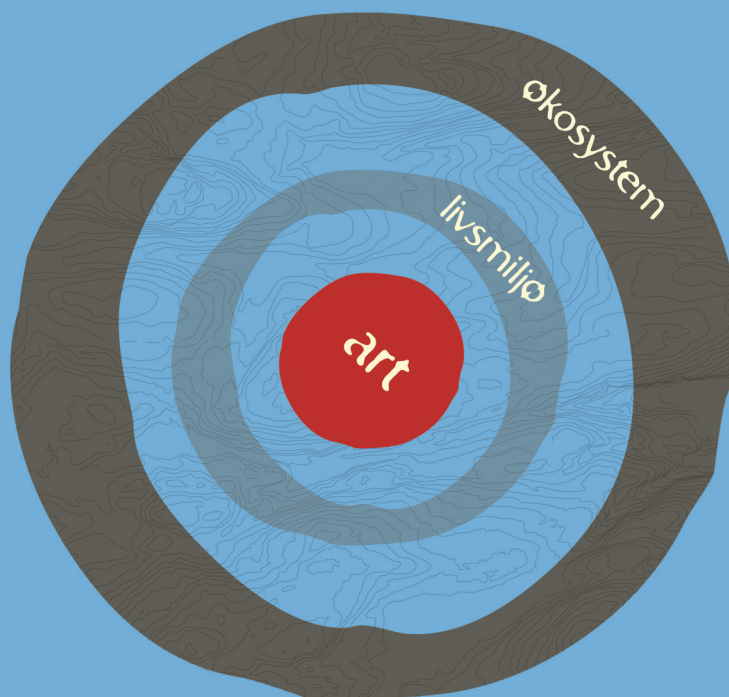
Bruk, tilstand og påvirkning: Arealene er under gjengroing.

Del av helhetlig landskap: De kalkrike og sommervarme delene av Indre Oslofjord (Oslo, Asker og Bærum), og da øyene i særdeleshett i dag, er et av områdene i Norge, Norden og Nord-Europa med høyest artsdiversitet av insekter, karplanter, moser, sopp og lav. Grunnet nedbygging, ferdsel, opphør av landbruksdrift, kalkutvinning m.m. har tapet av opprinnelig natur vært svært stort de siste 100 årene (90-100 % tap mange steder i de bebygde områdene). Gjenværende områder har i tillegg blitt mindre og mer isolerte i forhold til tidligere. Alle gjenværende lokaliteter av en viss størrelse og kvalitet må derfor sees på som viktige for å ivareta mangfoldet på sikt noe som også gjenspeiles i verdivurderingen.

Verdivurdering: Kritisk truet vegetasjonstype med funn av flere sjeldne og trua karplanter, samt potensiale for en rekke rødlistearter innen andre organismegrupper gir verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Arealene har ikke vært slått eller beitet på flere år. Det er derfor svært viktig at det ryddes kratt og at enga slås i midten av august og at plantemateriale fjernes.

.....

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>

Gaustadalléen 21
0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8209-267-8

BioFokus-rapport 2013-8